

ΑΝΑΡΧΙΑ

15vθήμερη

ΕΚΔΟΣΗ ΤΗΣ ΕΝΩΣΗΣ ΑΝΑΡΧΙΚΩΝ

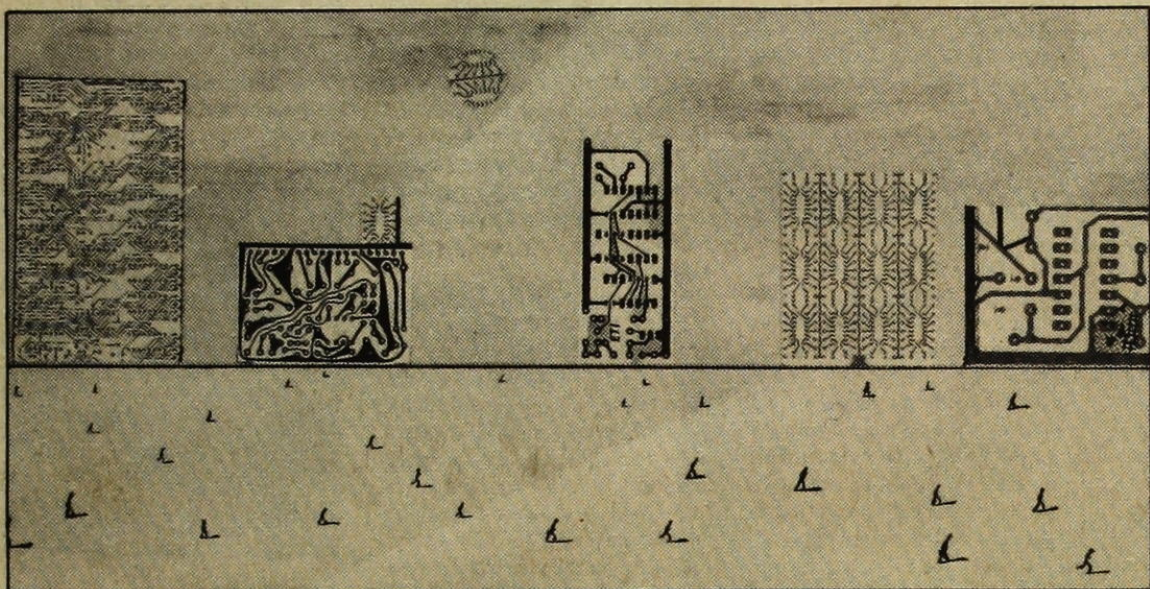
Αρ. φύλ. 7, δρχ. 50

15 Μάρτη 1988

Ταχ. Θυρ. 26050 10022 ΑΘΗΝΑ

Η ΕΞΟΥΣΙΑ ΚΡΥΦΑΚΟΥΕΙ

ΚΑΙ Η «ΠΟΛΙΤΕΙΑ ΤΩΝ ΚΟΜΜΑΤΩΝ» ΤΗΝ ΚΑΛΥΠΤΕΙ

Το πρόσφατο επεισόδιο των τηλεφωνικών υποκλοπών, σίγουρα ένα από τα πιο ανατριχιαστικά περιστατικά ωμής και απροκάλυπτης επέμβασης στις ζωές μας από το ελληνικό μιλκ της κυριαρχίας, μας προσφέρει τις δυνατότητες μέσα από την αδιαφιλονικήτη πραγματικότητα τους να αποκαλύψουμε την εφιαλτική αλήθεια για όλους αυτούς που διακηρύσσουν πως εγγυώνται και διαφυλάσσουν τα δικαιώματα και τις ελευθερίες μας.

Τα δεκατέσσερα χρόνια τηλεφωνικού χαφιεδισμού (1974-1988), και όχι φυσικά μόνο, δεν είναι απλώς εκτροχιασμοί κάποιων μεταδόσεων κυβερνήτων και των υποτακτικών τους που ζήτησαν την δόξα του Γκαίμπελς ή του Μπέρια. Είναι αναμφισβήτητα κάτι πολύ διαφορετικό που σίγουρα έχει να κάνει με ένα συγκεκριμένο ρόλο που σιγά-σιγά καλείται να παίξει ο σύσσωμος ο πολιτικός μηχανισμός στα καθολικά σχέδια της κυριαρχίας. Αν και οι συγκεκριμένες κομματικο-πολιτικές παρατάξεις

που διαχειρίστηκαν και διαχειρίζονται, κύρια την εξουσία (ΝΔ και ΠΑΣΟΚ), εμφανίζονται σήμερα σαν οι υπεύθυνοι στα αντίστοιχα χρόνια διακυβέρνησής τους, αυτό δεν σημαίνει πως και οι υπήκοοι, που δεν συμμετείχαν άμεσα στην εξουσία δεν είναι συν-υπεύθυνοι για τις ηλεκτρονικό-τηλεφωνικές αγυρτίες σε βάρος μας. Απεναντίας δεν πρέπει να λησμονούν αυτές οι τελευταίες, αλλά που όμως δυστυχώς συνεχώς το ξεχνούν, πως στην αντιπροσωπευτική κοινοβουλευτική δημοκρατία που με με-

γαλοφάνη λόγια κάθε τόσο αναφέρονται, αυτοί που κυβερνούν και διαχειρίζονται, και αυτοί που αντιπολιτεύονται και ελέγχουν, είναι αμφότεροι άμεσα υπεύθυνοι για την διατήρηση και ενίσχυση των εγγυήσεων των συνταγματικών ελευθεριών μας. Αυτά στην θεωρία τουλάχιστον. Στην πράξη όμως η πραγματικότητα των γεγονότων προσάπτει, μέσα από την αυτονόητη αυτή υπευθυνότητα, ευθύνες σε όλο το φάσμα των παρατάξεων που όχι μόνο δεν κατόρθωσαν να διαφυλάξουν

τους χώρους του ιδιωτικού από τις τηλεφωνικές υποκλοπές των μηχανισμών της κυριαρχίας, αλλά απεναντίας με τις μεθοδεύσεις τους έδειξαν πως το μόνο που επιδιώκουν είναι να σκεπάσουν με κάθε μέσο τον δικό τους καταχρηστικό και υπονομευτικό ρόλο, περισώζοντας συγχρόνως ότι μπορούν από το δίκτυο των υποκλοπών, πολύτιμο βοήθημα στην άσκηση της σύγχρονης κυβερνητικής της κυριαρχίας στην οποία και συμμετέχουν. Πρώτα έγινε η επιτροπή για να εξετάσει τις καταγγελίες για τις τηλεφωνικές παρακολούθησεις. Διακομματική για να εξα-

σφαλιστεί έτσι και το άλλοθι της δημοκρατικότητας του κυβερνώντος κόμματος, που όμως μπροστά στον επερχόμενο κίνδυνο να αποκαλυφθεί η αλήθεια χρησιμοποιεί μια ιδιαίτερη παράγραφο του άρθρου για την σύσταση επιτροπών, και απαντάει στα μέλη της επιτροπής να εισέλθουν στο σπίτι της ΕΥΠ επικαλούμενο λόγους «εθνικής ασφαλείας». Η υποκρισία και η απροκάλυπτη προκλητικότητα μαζί. Μια κίνηση που γίνεται και για αντιπερισπασμό και στοχεύει να στρέψει το ενδιαφέρον στην

στη σελ. 2

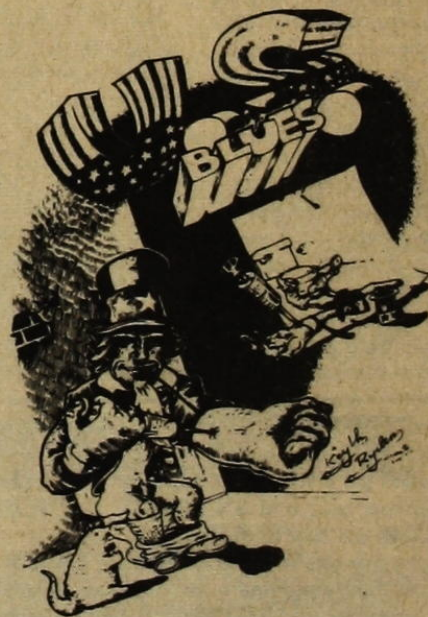
ΟΠΛΑ ΚΑΙ ΝΑΡΚΩΤΙΚΑ

Τό Διεθνές Δίκτυο Όπλων, Ναρκωτικών καί Κατασκοπείας

Η πολιτική του Διεθνούς Καπιταλισμού και των κρατικών μυστικών υπηρεσιών δείχνουν την απειλή που αντιπροσωπεύουν για την ανθρωπότητα οι δυνάμεις αυτές που καταστρέφουν τις κοινωνίες του «Τρίτου Κόσμου», θέλωντας να επιτύχουν τον ολοκληρωτικό έλεγχο του πλανήτη.

Τό πρόσφατο σκάνδαλο της πώλησης όπλων στο Ιράν, που τα κέρδη της πήγαν στους Κόντρας της Νικαράγουας, είναι μονάχα η κορυφή του παγόβουνου

στο διεθνές δίκτυο των μυστικών υπηρεσιών και των εμπόρων ναρκωτικών. Ας θυμόμαστε πως οι τεράστιες ποσότητες ναρκωτικών που αναφέρονται από κάτω χρησιμοποιούνται ενάντια στους νέους στις ανεπτυγμένες χώρες της Δύσης σύμφωνα με την συνταγή «καλύτερα πρεζάκια παρά επικίνδυνος για τό σύστημα».

ΠΡΟΣ ΟΛΟΥΣ

— «Παρ' όλα όμως αυτά ο ακρωτηριασμός των αναρχικών ιδεών, ο διασυσμός τους από το κράτος, η σταδιακή συρίκνωση της δράσης, η αναποτελεσματικότητα, η διάσπαση Αθήνας - Επαρχίας, η ανυπαρξία δηλ. ενός οργανωμένου σχεδίου καταλυτικής παρέμβασης στην κοινωνία, η απουσία κινήματος με συνέχεια και συνέπεια οδήγησε στη λογική του «ευκαιριακού» σε φαινόμενα «εκλάμψεων» «κομητών» και αλεξιπτωτισμού σε μια διαδικασία κενότητας αν-ουσίας, και σίγουρα δημιούργησε μύθους, για πρόσωπα και καταστάσεις που όταν απομυθοποιούντουσαν, οδηγούσαν στην απογοήτευση και στην απάρνηση του αναρχισμού, γιατί ακριβώς η «έλευση» κάποιου στο «κίνημα» δεν ήταν προϊόν αυτοσυγκρότησης και συνειδητοποίησης, αλλά θεαματικών εικόπων και ΕΝΤΥΠΩΣΙΑΣΜΟΥ ΠΡΟΣΩΠΟΛΑΤΡΩΝ σχημάτων, ΛΕΙΨΑΝΩΝ του ΠΑΡΕΛΘΟΝΤΟΣ, «ΘΕΩΡΗΤΙΚΩΝ» ΤΗΣ ΦΛΥΑΡΙΑΣ και της ΑΝΙΚΑΝΟΤΗΤΑΣ. Φαινόμενα όπως η έλλειψη αλληλεγγύης μεταξύ ομάδων και ατόμων, ο διαχωρισμός και η αναπαραγωγή ΙΕΡΑΡΧΙΚΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ ή ΥΠΑΡΞΗ ΕΛΙΤ που ΜΟΝΟΠΩΛΟΥΣΑΝ την Ενημέρωση (ΔΙΕΘΝΗ, ΕΣΩΤΕ-

ΡΙΚΗ και τις εκδοτικές δραστηριότητες, ΕΚΜΕΤΑΛΕΥΟΜΕΝΟΙ την οικονομική ΙΣΧΥ, φαινόμενα τέτοια λοιπόν δεν ήταν άγνωστα».

ΑΝΑΡΧΙΑ ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 1

Αυτά τα σημεία ήταν πιστεύουμε αρκετά ισχυρά κίνητρα για να σκεφτούμε το παρελθόν δίνοντας ταυτόχρονα μια προοπτική συγκρότησης.

Μαζί με άλλους αναρχικούς απ' όλη την Ελλάδα που είχαν τον ανάλογο προβληματισμό δημιουργήσαμε ένα σχήμα — την ΕΝΩΣΗ — με μίνιμουμ επιλογές συγκρότησης. Στους στόχους μας ήταν ακριβώς η θέληση για το ξεπέρασμα της συνολικής αρνητικότητας, των θεσμιζμένων μορφών ύπαρξης, και της καθ' επίφαση αναρχικής - αντεξουσιαστικής παρέμβασης.

Θα πρέπει να τονίσουμε ότι οποιαδήποτε πρόταση στο παρελθόν για οργάνωση ενοχλούσε, εκτός από το κράτος, και ορισμένους που «έβλεπαν» το χώρο ευκαιρία, να καταδιώκουν το προσωπικό τους γόητρο, τα προνόμια που απολάμβαναν εν είδη άτυπης γραφειοκρατίας, να ενισχύσουν ρόλους ιεραρχίας που οικειοποιούνταν ως «ηγέτες», ειδήμονες, υπεύθυνοι.

Η θρασύτητα με την οποία αντιμετώπιζαν οι παραπάνω «κύριοι» τις προτάσεις για συγκρότηση ήταν ανάλογη με τον κίνδυνο που ενυπήρχε σε κάθε πρόταση για τα «ιδιαίτερα» συμφέροντά τους.

Αυτή τη φορά όμως με την δημιουργία της ΕΝΩΣΗΣ διαισθάνθηκαν οριστικά τον κίνδυνο να «χάσουν» αυτά που με ιδρώτα τόσα χρόνια κατάκτησαν: Τα ΚΕΚΤΗΜΕΝΑ.

Από τους φιθύρους λασπολογίας γρήγορα πέρασαν τα όρια της θρασύτητας που προηγούμενο δεν είχε.

ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ ΠΟΥΛΑΕΙ ΤΗΝ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑ ΤΟΥ ΚΑΙ Ο ΚΟΚΟΡΑΣ ΠΟΥΛΑΕΙ ΜΠΩΝΤΛΑΙΡ

Γνωρίζουμε ότι από ένα σημείο και πέρα η σχέση ορισμένων με τα «μαγαζάκια» τους είναι θέμα ψυχολογικής ισορροπίας πλέον. Πράγματι αν με τη λογική, 8-10 έχουμε αναρχισμό, 10-12 κοινωνική κριτική, τις υπόλοιπες ώρες της ημέρας κατανεμημένες σ' άλλους είδους δραστηριότητες (επιβίωση, σχέσεις, ΜΠΑΡ, κλπ.) η ύπαρξη μας θα βαδίζει με τους εκάστοτε ρόλους που μας δίδει η εξουσία. Πριν το Πανεπιστήμιο, αναρχικός γενικά. Ως φοιτητής, τι άλλο; παρέμβαση

στη σελ. 2

ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΑ

— Το να 'σαι αναρχικός είναι το μεγαλύτερο έγκλημα.

Αυτά ειπώθηκαν σε μας από τον διοικητή στο αστυνομικό τμήμα που μας συνέλαβαν για αφισκόλληση. Έχοντας μας για 10 ώρες στο κρατητήριο και ασκώντας ψυχολογική και σωματική βία (2 από μας χτυπήθηκαν) χωρίς καμιά επικοινωνία, προσπαθούσαν να μας φορτώσουν όλα όσα έγιναν στην πόλη μας (μέχρι και ναρκωτικά). Θέλαν να παραδεχτούμε ότι κάποιος-οι, μας χρηματοδότησαν γι' αυτό που κάναμε. Χωρίς να 'ρθουμε σε επαφή με δικηγόρο ή το σπίτι μας μας ανάγκασαν να υπογράψουμε (απειλώντας μας) τις «ομολογίες» μας χωρίς καν να τις διαβάσουμε και διαβάζοντας αυτοί ψευδείς ομολογίες. Όταν τους υπενθυμίσαμε τα περί «ελεύθερης διακίνησης ιδέων» μας είπαν ότι αυτοί ρυθμίζουν το σύνταγμα όπως τους γουστάρει. Καταγγέλουμε τρεις φασίστες ρουφιανοχαφιέδες (βλέπε νυχτοφύλακες) που μας προπηλάκισαν με ρόπαλα και μας παρέδωσαν στο περιπολικό, ενώ δεν είχαν κανένα δικαίωμα. Όσο για τους βολεμένους μικροαστούς που τους χαλάσαμε την κοινωνική γαλήνη τους υπενθυμίζουμε ένα πράγμα: ΣΗΜΕΡΑ ΕΜΕΙΣ ΑΥΡΙΟ ΟΛΟΙ.

— ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΝ ΠΟΙΝΙΚΟΠΟΙΗΣΗ ΤΟΥ ΑΝΑΡΧΙΚΟΥ ΚΙΝΗΜΑΤΟΣ

— ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΝ ΚΡΑΤΙΚΗ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑ

— ΕΙΜΑΣΤΕ ΕΛΕΥΘΕΡΟΙ Ή ΔΕΝ ΕΙΜΑΣΤΕ ΤΙΠΟΤΑ

4 Σύντροφοι απ' την Αριδαία

Αναβλήθηκε πάλι η δίκη των 13 αντιπυρηνικών

Στις 2 Μάρτη γίνονταν στο κακουργοδικείο Λαμίας η δίκη των 13 αντιπυρηνικών διαδηλωτών πουχαν συλληφθεί μετά την έκρηξη στο Τσερνομπίλ.

Η δίκη αναβλήθηκε πάλι λόγω απουσίας των μαρτύρων κατηγορίας αστυνομικών, όπως έγινε πολλές φορές μέχρι τώρα.

Ο εισαγγελέας της δίκης, αυτή τη φορά ζήτησε το διαχωρισμό των κατηγορουμένων. Πρότεινε ο Γιάννης Μπαλής (πούχει και τις πιο σοβαρότερες κατηγορίες) να δικαστεί στο Κακουργοδικείο, ενώ οι υπόλοιποι 12 να δικαστούν από το Πλημμελειοδικείο στην Αθήνα.

Σκοπός του εισαγγελέα η αποδυνάμωση της συμπάραστασης στο Γιάννη Μπαλή και η δημιουργία έριδας μεταξύ των κατηγορουμένων. Η εξουσία πάντα χρησιμοποιεί το «διαίρει και βασίλευε».

Η πρόταση του εισαγγελέα έγινε δεκτή από τους 12 κατηγορούμενους (!!) και τους δικηγόρους τους.

Είναι καθαρό πια ότι ο Γιάννης Μπαλής είναι ο στόχος των διωκτικών αρχών. Άλλωστε, ήταν ο τελευταίος, που αποφυλακίστηκε μετά από πολυήμερη απεργία πείνας, μετά τα γεγονότα της αντιπυρηνικής διαδήλωσης.

Ο δικαστικός «λειτουργός» Φούκας

Στις 11 Φλεβάρη έκανε εγχείρηση ο γιος της Βαγγελιώς Βογιατζή και του Μιχάλη Πρέκα, 13 μηνών. Με αίτησή της η Βαγγελιώ ζήτησε να παρίσταται για λίγες ώρες (και βέβαια φρουρούμενη) στο προσκέφαλο του μωρού της κατά την εγχείρηση. Το αίτημά της απορρίφθηκε από τον ανακριτή της «υπόθεσης Καλογρέζας», Φούκα. Δύο μέρες νωρίτερα από την εγχείρηση οι γιατροί του Νοσοκομείου Παιδών έκριναν ως απαραίτητη για την εγχείρηση την παρουσία της μητέρας, και έδωσαν σχετική βεβαίωση. Αλλά κι αυτή τη φορά ο ίδιος Φούκας αρνήθηκε να αφήσει τη Βαγγελιώ (όπως συμβαίνει σε πολλές άλλες

περιπτώσεις, νόμιμα) με αποτέλεσμα την παρ' ολίγο ματαίωση της εγχείρησης, πούγινε χάρις στην ευαισθησία των γιατρών του νοσοκομείου. Σε ανακρίσεις της, στις εφημερίδες η Βαγγελιώ, σχετικά με το παραπάνω περιστατικό και την ιδιαίτερη μεταχείρισή της από τον ανακριτή Φούκα καταγγέλει και την αδιαφορία των δικαστικών αρχών για τη δολοφονία του Μιχάλη Πρέκα και την αδιαφορία του ίδιου ανακριτή εδώ και πέντε μήνες να διαπιστώσει την αλήθεια προφανώς αστήριχτων κατηγοριών, όπως κλοπές αυτοκινήτων, πλαστοπροσωπίες κλπ. που την κρατούν προφυλακισμένη.

Σύντομα θα κυκλοφορήσει το νέο ποιητικό βιβλίο της Κατερίνας Γώγου «Ο ΜΗΝΑΣ ΤΩΝ ΠΑΓΩΜΕΝΩΝ ΣΤΑΦΥΛΙΩΝ». Δημοσιεύουμε λίγους από αυτούς τους στίχους της και την ευχαριστούμε για την προσφορά της.

Ο ΜΗΝΑΣ ΤΩΝ ΠΑΓΩΜΕΝΩΝ
-ΣΤΑΦΥΛΙΩΝ

1

Ποιός είναι ο λόγος της ποίησης
που βγαίνει από το πούω
και που σημαίνει πράττω
Ζητάω την απάντηση
από τους ακινητοποιημένους

2

Και τρομοκράτης τι θέλει να πει
που πάει να πει τρομοκρατώ
το κράτος
Δεν θέλω απάντηση απ' αυτούς
που την επινοήσανε
Ζητάω απάντηση απ' τους
λαχανιασμένους

3

(αέρας σήκωσε...

Ποιός φύλαξε και ακόμη δεν
ξεριζώσα

με τέτοιο μίσος που ο καιρός
ξεσκίζει και βροντά
εξώφυλλα βιβλίων...)

★ ★ ★ ★ ★

ΑΝΑΡΧΙΚΟΙ ΚΑΤΕΛΑΒΑΝ ΧΩΡΟ ΤΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΚΗΣ

Η κρατική εκπαίδευση είναι ένα από τα βασικά όργανα της εξουσίας για την πραγμάτωση των ιδιοτελών σκοπών της και την κάλυψη αναγκών της καπιταλιστικής κοινωνίας. Το πανεπιστήμιο, ανώτατη βαθμίδα της, προωθεί την αναστασιακή κυρίαρχων αξιών, ευνοούσε τις εξεγερσιακές ορμές, δεσμεύει την σκέψη και τη δημιουργία, αλλοτριώνοντας το άτομο κι οδηγώντας το σε πλήρη αποχαύνωση, με σκοπό τη μορφοποίηση άχρηστων συνειδήσεων και τη δημιουργία πιστών υπηρετών του τεχνοκρατισμού που θα στηρίζουν το σύστημα κοινωνικής κι οικονομικής ανισότητας.

Όλοι οι σπουδαστικοί χώροι είναι υποταγμένοι σε ιεραρχικές δομές και ιμπεριαλιστικές τάσεις σύμφωνα πάντα με τα εξουσιαστικά πρότυπα μίμησης του κρατικού - καπιταλιστικού μοντέλου, χαρακτηριστικό έντονα από την καταστολή, την εντατικοποίηση και τον αυταρχισμό. Η αναμετάδοση ορισμένων γνώσεων, ξεκομμένων από την κοινωνική πραγματικότητα, που έχουν καταχωρηθεί σαν αυθεντικές και δεν επιδέχονται κανενός είδους αμφισβήτηση, οι στείρες παιδαγωγικές αρχές που υιοθετούνται, ακρωτηριάζουν το μυαλό και δημιουργούν τους φοιτητές-ρομπότ, τις άβουλες μαριονέτες που κινούνται στο ρυθμό που τους υπαγορεύει η κρατική εξουσία. Αποτελούν δηλαδή μια επαγγελματική συντεχνία μεγάλης χρησιμότητας για τη συντήρηση και διαιώνιση των νόμων Παραγωγής - Αναπαραγωγής - Κατανάλωσης, που θα έχει το προσωπείο του αυτάρεσκου επισημόνα-δολοφόνου ή στη χειρότερη περίπτωση του καταπιεσμένου μισθωτού ή άνεργου.

Ιδιαίτερα σήμερα, αν υπάρχει μια λέξη που να αποδεικνύει την έκταση της διαστρέβλωσης και παραποίησης των ανατρεπτικών πρακτικών στο φοιτητικό - σπουδαστικό χώρο τον τελευταίο καιρό, αυτή είναι η λέξη «κατάληψη». Αντιπροσωπεύοντας μια επαναστατική πρακτική που από τη φύση της έρχεται σε ρήξη με τους θεσμούς κι αρνείται τη μεσολάβηση γραφειοκρατικών μηχανισμών κι όποιας μορφής συνδιαλλαγής και διάλογου με την εξουσία, την έχουμε δει να χρησιμοποιείται από άτομα για την ικανοποίηση συντεχνιακών αιτημάτων· με άλλα λόγια καλύτερων συνθηκών ένταξης στον κρατικό μηχανισμό.

Έτσι υποκρινόμενοι τους αμφισβητίες, οι φοιτητές προβάλλουν τα «δικαιώματά τους», αποφεύγοντας να αντιμετωπίσουν την αμελικτική πραγματικότητα της γενικευμένης κρατικής βίας, την άσκηση συνολικής κοινωνικής κριτικής, και οποιαδήποτε κίνηση ενέχει τον κίνδυνο να χαρακτηριστεί «αναρχοαυτόνομοι», δίνοντας αδιάκοπα με την πρακτική τους πιστοποιητικά νομιμοφορούσης σε υπουργείο Παιδείας και δημοσιογράφους, απόδειξαν για μια ακόμα φορά την καριερίστικη εξατομικευμένη νοοτροπία που χαρακτηρίζει το σημερινό φοιτητή.

Υπάρχουν όμως κάποιοι που αρνούνται το ρόλο του κινούμενου εντός καθορισμένων πλαισίων φοιτητή, που δεν έχουν ψευδαισθήσεις ότι οποιαδήποτε μεταρρύθμιση μπορεί να βελτιώσει την απάνθρωπη φύση της εξουσίας και να μας απαλλάξει από το μέλλον του πειθήνιου μισθωτού σκλάβου, που επιδιώκουν την μετατροπή της γνώσης από υπηρέτρια κρατιστικών λογικών και συμφερόντων, σε όργανο απελευθέρωσης κι αυτοδύναμης ανάπτυξης του ανθρώπου.

Εμείς, δεν πρόκειται να δεχτούμε το ξεπούλημα των αγώνων από τους «αριστερούς» και «αριστεριζόντες» ηγετίσκους και καμιά αντιπροσωπευση από εξουσιαστικά δομημένες παρατάξεις γκρουπούσκουλων που χειραγωγούν το φοιτητικό χώρο.

Δεν θέλουμε να ανήκουμε στο θλιβερό συρφετό των αφιονισμένων θεατών που παρακολούθησαν παθητικά από την τηλεόραση τη δολοφονία του Μιχάλη Πρέκα και τη σύλληψη του συμφοιτητή και συναγωνιστή μας Κλέαρχου Σμυρναίου, καθώς και των τριών άλλων συντρόφων μας Χριστόφορου Μαρίνου, Γεράσιμου Μπουκουβάλα και Βαγγελιώς Βογιατζή, τους οποίους έχουμε σκοπό να υπερασπίσουμε με κάθε δυνατό τρόπο και μέσα από τους πανεπιστημιακούς χώρους.

Σα «φοιτητές» αυτού του πανεπιστημίου θεωρούμε αυτονόητο δικαίωμά μας να έχουμε ένα χώρο που δε θα πατронάρεται από τα κόμματα για να στεγάζει τις δραστηριότητές μας, προχωρούμε στην κατάληψη αυτού του χώρου στη Φιλοσοφική, επιδιώκοντας την καθιέρωση του σε χώρο διάδοσης αναρχικών ιδέων και προώθησης ανατρεπτικών πρακτικών. Ο αγώνας μας δεν νοείται ξεκομμένος από τους άλλους κοινωνικούς αγώνες κι επιθυμούμε τη δημιουργία εστιών αντίστασης και την επέκτασή της εξέγερσης σε συνεργασία με άλλους κοινωνικούς χώρους για την μακροπρόθεσμη καθολική ρήξη με το κράτος και τους μηχανισμούς του.

ΑΥΤΟΝΟΜΕΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΙΣ ΚΑΙ ΑΥΤΟΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ ΤΟΥ ΦΟΙΤΗΤΙΚΟΥ ΧΩΡΟΥ ΜΕ ΣΤΟΧΟ ΤΟΝ ΑΓΩΝΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΑΝΑΤΡΟΠΗ.

ΑΝΑΡΧΙΚΕΣ ΟΜΑΔΕΣ
ΠΑΡΕΜΒΑΣΗΣ ΣΤΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ

Με υπόδειξη της Ασφάλειας κατηγορούμενοι

Μετά από 2 χρόνια περίπου οι αγωνιστές του Πάρκου της Γ. Παπανδρέου στον Ζωγράφου βρίσκονται ξανά κατηγορούμενοι, ο Κλέαρχος Σμυρναίος συγκεκριμένα για τρίτη φορά, επειδή αγωνίστηκαν δυναμικά και με πάθος για την αυτοοργάνωση των αγώνων των πολιτών ενάντια στο ταιμέντο και την μόλυνση, ενάντια στις συνοικίες και τις γειτονιές - νεκροταφεία των ανθρώπων επιθυμιών, ενάντια στην κρατική καταστολή.

Στις 9 Φλεβάρη 1988 έγινε η δίκη των Κλ. Σμυρναίου (ο οποίος είναι προφυλακισμένος στον Κορυδαλλό από τον Οκτώβριο για την «υπόθεση της Καλογρέζας») και Ν. Σταυρόπουλου, που ήταν μέλη της «επιτροπής κατοίκων», για απρόκλητη διακεκριμένη φθορά σε μηχανήματα και υλικά, μετά

Ο Κλέαρχος
Σμυρναίος
και ο Νίκος
Σταυρόπου-
λος

από μήνυση του εργολάβου και του μηχανικού που είχαν αναλάβει το έργο της διάνοιξης της οδού Γ. Παπανδρέου (δηλαδή την καταστροφή του Πάρκου και την μετατροπή του σε δρόμο ταχείας κυκλοφορίας) Θ. Γεωργιάκη και Α. Μπίθα.

Κατά την διάρκεια της δίκης, όταν οι μηνυτές ρωτήθηκαν από τους συνήγορους υπεράσπισης αν είδαν τους συγκεκριμένους κατηγορούμενους να διαπράττουν τα «αδικήματα», την στιγμή που στον τόπο των επεισοδίων βρίσκονταν δεκάδες άτομα, ο μηνυτής Θ. Γεωργιάκης παραδέχτηκε ότι υπέβαλλε την μήνυση, για να μην υποχρεωθεί να πληρώσει ποινική ρήτρα, γιατί καθυστερούσε το έργο εξ' αιτίας των κινητοποιήσεων των κατοίκων και ότι όταν υπέβαλε μήνυση, στην ασφάλεια του έδειξαν φωτογραφίες του Κλέαρχου Σμυρναίου και του Ν. Σταυρόπουλου από τις κινητοποιήσεις, πιέζοντάς τον να κάνει μήνυση στους συγκεκριμένους και όχι «κατ' αγνώστων», γιατί αλλιώς δεν θα την δέχονταν!!! Μάρτυρες κατηγορίας δεν εμφανίστηκαν.

Οι μάρτυρες υπεράσπισης, μέλη της «επιτροπής κατοίκων», κάτοικοι και ένας δημοτικός σύμβουλος, αναφέρθηκαν στους αγώνες των κατοίκων, στην παράνομη διάνοιξη του δρόμου, την στιγμή που η Δήμαρχος Φ. Σακελλαρίδου υποσχόταν ότι δεν θα κοπούν άλλα δέντρα, και είχε καταγγείλει και αυτή τον εργολάβο ότι δεν τήρησε το σχέδιο που προβλεπόταν από το Δημαρχείο (αυτό, βέβαια, δεν την εμπόδισε να καλέσει τα ΜΑΤ), στην απόφαση του συνοικιακού συμβουλίου της περιοχής να μην κοπεί ούτε ένα δέντρο και η Γ. Παπανδρέου να γίνει πεζόδρομος και τόνισαν ότι δεν είδαν τους κατηγορούμενους συναγωνιστές τους να διαπράττουν αυτά για τα οποία τους κατηγορούσαν. Οι Κλέαρχος Σμυρναίος και Ν. Σταυρόπουλος, αφού αρνήθηκαν τις κατηγορίες στις απολογίες τους, αναφέρθηκαν και αυτοί στους αγώνες των κατοίκων, ο δε Κλ. Σμυρναίος τόνισε... Οι αγώνες των κατοίκων της Γ. Παπανδρέου βρέθηκαν στην κεντρική πολιτική σκηνή εξ' αιτίας του χαρακτήρα που απέκτησαν μέσα από την πορεία τριών χρόνων, από τον τρόπο μεθόδυσής τους, και για την κριτική που εξασκούσαν.

Ενώ το 1983 ξεκίνησαν με υπογραφές, ψηφίσματα και πορείες στην Βουλή, το 1986 κλιμακώθηκαν σε μαζικές δυναμικές κινητοποιήσεις με τις καταλήψεις στις μπουλντόζες και στο Δημαρχείο, τα οδοφράγματα που είχαν κλείσει το δρόμο, το σταμάτημα των έργων, τις συγκρούσεις με τα ΜΑΤ και την αστυνομία.

Η «επιτροπή κατοίκων» λειτουργούσε με ανοικτές γενικές συνελεύσεις χωρίς πρόεδρο και αντιπροσώπους, με άμεση δημοκρατία δηλαδή, και οι αποφάσεις που παίρνονταν συλλογικά έκφραζαν τις επιθυμίες και τις επιλογές όλων των κατοίκων, που συμμετείχαν.

Ήταν έξω από τον έλεγχο της Δημοτικής εξουσίας και των κομμάτων και είχε αποκτήσει πλέον συνείδηση μέσα από τον αγώνα της για τον ρόλο που παίζουν τοπική αυτοδιοίκηση και κόμματα. Οποιαδήποτε κινητοποίηση πολιτών δηλαδή βρίσκεται έξω από τον έλεγχο τους και δεν μπορούν να την αφομοιώσουν για να κερδίσουν οφέλη για τα κομματικά τους συμφέροντα, την φοβούνται και την καταστρέφουν. Η αυτοοργάνωση του αγώνα και η αυτενέργεια των κατοίκων της Γ. Παπανδρέου ήταν λοιπόν γεγονότα και η αντιμετώπιση των φορέων της εξουσίας δεδομένη.

Ακόμα οι κάτοικοι της Γ. Παπανδρέου μέσα από την καθημερι-

νή τους πάλη κατόρθωσαν όσο ήταν δυνατό να σπάσουν τους στερεότυπους κοινωνικούς ρόλους, τον μικροαστικό ατομικισμό, την αποξένωση και τους διαχωρισμούς, δημιουργήματα και στηρίγματα του υπάρχοντος εκμεταλλευτικού και εξουσιαστικού συστήματος. Συλλογικά, αλλά και σεβόμενοι την ατομικότητα του καθενός, καθημερινά πάλευαν ενάντια στις μπουντόζες και τις δύναμεις καταστολής, προστάδευαν το πράσινο και φύτευαν δέντρα, συμμετείχαν στις γενικές συνελεύσεις και στις καταλήψεις του Δημαρχείου, γλεντούσαν μαζί. Γι' αυτό μπορώ να πω ότι ο αγώνας των κατοίκων της Γ. Παπανδρέου δεν είχε χαρακτηριστικά αποασματικά αλλά εμπειρείες εν σπέρματι την κριτική της ολότητας...

Ο εισαγγελέας της δίκης στην αγόρευση του ανέπτυξε την λογική του νόμου για τις διακεκριμένες φθορές μετά από απρόκλητη επίθεση, που εμπεριέχεται στο νόμο για την καταστολή του χουλιγκανισμού, δίνοντας σαφώς το νέο δόγμα που διέπει την δικαστική εξουσία σήμερα: «καλύτερα δέκα αθώοι μέσα, παρά ένας ένοχος, ελεύθερος» αντί του παλιού «καλύτερα δέκα ένοχοι έξω, παρά ένας αθώος μέσα». Συγκεκριμένα ισχυρίστηκε ότι όταν κάποια άτομα επιτίθενται και προξενούν φθορές ή βλάβες σε άλλο να δε μπορούσαν οι δικαστές να ξέρουν ποιάς συγκεκριμένα διέπραξε το αδίκημα. Έτσι λοιπόν για να μην μείνει ατιμώρητος ο δράστης, ο νόμος λέει να φυλακίζονται εξίσου όλοι. Η ανατριχιαστική λογική της ναζιστικής αρχής της συλλογικής ευθύνης, που διαπνέει όλα τα σοσιαλιστικά νομοσχέδια των τελευταίων χρόνων, από το στάμα του εισαγγελέα, του ίδιου μάλιστα που ήταν επικεφαλής των αστυνομικών δυνάμεων στις επιθέσεις κατά των κατοίκων της Γ. Παπανδρέου. Μετά λύπης του, παρότι ο ίδιος ήταν βέβαιος για την ενοχή των κατοίκων της Γ. Παπανδρέου, η κατηγορία της απρόκλητης επίθεσης πρέπει να γίνεται από άτομα που δεν έχουν σχέσεις μεταξύ τους, ζήτησε την μετατροπή του κατηγορητηρίου και στη συνέχεια, λόγω έλλειψης μαρτυρικών επιβαρυντικών καταθέσεων, δυστυχώς γιαυτόν, και την απόσυρση της μήνυσης, ζήτησε την απαλλαγή τους. Το δικαστήριο αποφάσισε την απαλλαγή των δύο κατηγορουμένων.

Ο Κλέαρχος Σμυρναίος οδηγήθηκε πάλι στον Κορυδαλλό ενώ οι σύντροφοι, οι συναγωνιστές, και οι φίλοι του έκφραζαν την συμπάραστασή τους και την αλληλεγγύη τους με χειροκροτήματα και συνθήματα.

Η Επιτροπή κατοίκων όταν πληροφορήθηκε το γεγονός της δίκης κινητοποιήθηκε άμεσα και με αφίσσες που κολλήθηκαν πλατιά στον Ζωγράφου, υπενθύμιζε τους αγώνες των κατοίκων και καλούσε σε συμπάρασταση στα δικαστήρια. Κάλεσμα συμπάραστασης της «Επιτροπής κατοίκων» και του «Στεκιού κοινωνικής κριτικής Ζωγράφου» διαβάστηκε και στην συναυλία στο Σπόρτιγκ, που γινόταν την προηγούμενη μέρα της δίκης, για αλληλεγγύη στους 4 φυλακισμένους αναρχικούς: Γ. Μπουκουβάλα, Β. Βογιατζή, Κλ. Σμυρναίο, Χρ. Μαρίνο από την «επιτροπή αλληλεγγύης και πληροφόρησης».

— Από καιρό ο Κλέαρχος Σμυρναίος είχε γίνει ενοχλητικός στην εξουσία και στους ένοπλους μισοφόρους της, για την κοινωνική του δράση και τον ανυποχώρητο αγώνα του ενάντια σε κάθε είδους εκμετάλλευση και καταπίεση, για την αξιορρέπεια και την τιμία στάση του για τις αναρχικές ιδέες του

ΟΠΛΑ ΚΑΙ ΝΑΡΚΩΤΙΚΑ: ΜΙΑ ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΑΝΑΔΡΟΜΗ

Τά μέλη του «Σχεδίου Δημοκρατία» (ProDem) έχουν ανακατευτεί σε πολλές θρώμικες επιχειρήσεις τα τελευταία 25 χρόνια.

Από τον «μυστικό πόλεμο» της CIA στο Λάος, μέχρι της αποτυχημένες προσπάθειες για την ανατροπή του Κάστρο στην Κούβα, υπάρχει ένας κοινός παρανομαστής. Η χρησιμοποίηση του λαθρεμπορίου ναρκωτικών για να χρηματοδοτηθούν «σχέδια αποσταθεροποίησης».

Ο Γερουσιαστής Τζών Κέρρυ έχει καταγγείλει πως το δίκτυο «ιδιωτικής βοήθειας» προς τους Κόντρας που οργάνωσε το PRO-DEM περιλαμβάνει εκτός από γνωστά ακροδεξιά στοιχεία όπως η Παγκόσμια Αντικομμουνιστική Ένωση, το περιοδικό «Ο Μισθοφόρος» και η μπύρα COORS και στοιχεία από τον υπόκοσμο του κυκλώματος της κοκαΐνης. Οι Κόντρας έχουν γίνει συνδυασμένοι κρίκοι στην μεταφορά της κοκαΐνης από τις Άνδεις στο Μαϊάμι και σε άλλα σημεία εισόδου στις ΗΠΑ.

Η σχέση μυστικών υπηρεσιών και οργανωμένου εγκλήματος αρχίζει πολύ πριν την δημιουργία της CIA. Το Γραφείο Στρατηγικών Επιχειρήσεων (OSS), ο πρόδρομος της CIA στον Δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο είχε αποκτήσει επαφές με οποιονδήποτε είχε λόγους να εχθρεύεται τους ναζί. Ετοι εκτός από την βοήθεια σε εθνικοαπελευθερωτικά και κομμουνιστικά κινήματα ο OSS δούλεψε και με την Μαφία της Σικελίας που βρισκόταν σε σύγκρουση με τον Μουσολίνι και με την Μαφία της Κορσικής που αντιδρούσαν στον έλεγχο που προσπαθούσε να επιβάλλει η συνεργαζόμενη με τους Ναζί, Γαλλική κυβέρνηση του Βισύ.

Εν τω μεταξύ η Ναυτική Αντικατασκοπεία βρήκε τον τρόπο να προφυλάξει το λιμάνι της Νέας Υόρκης από τα σαμποτάζ των Γερμανών κατασκοπών. Χρησιμοποίησε την Μαφία της Νέας Υόρκης που έλεγχε τα σωματεία των εργαζομένων, για να φτιάξει ομάδες περιφρούρησης. Με το τέλος της Ποιοαπαγόρευσης η Μαφία της Νέας Υόρκης είχε ξεπεράσει τους αρχικούς «ενδοιασμούς» της και από το λαθρεμπόριο οινόπνευματών ρίχτηκε στο λαθρεμπόριο ναρκωτικών.

Με το μοίρασμα του κόσμου που ακολούθησε τον Β' Παγκόσμιο πόλεμο οι Αμερικάνικες υπηρεσίες πληροφοριών διατήρησαν της επαφές τους με το οργανωμένο έγκλημα. Η απόβαση των συμμάχων στη Σικελία ξαναέδωσε δύναμη στη Μαφία. Το 1946 ο Αρχιμαφιάζος Λάκυ Λουτσιόνο αφήθηκε ελεύθερος από της φυλακές της Νέας Υόρκης και του επιτράπηκε να ξαναγυρίσει στη Σικελία.

Τον επόμενο χρόνο ο νόμος περί Εθνικής Ασφαλείας αναδιοργάνωσε και μεγάλωσε τον OSS μετατρέποντάς τον στη σύγχρονη CIA.

Με τις μεταπολεμικές συμφωνίες η Μαφία οργάνωσε την κίνηση του όπλου από την Τουρκία στα εργαστήρια της Μασσαλίας όπου μετατρέπεται σε ηρωίνη. Απο κεί μεταφερόταν στη Αβάνα που ήταν ο τελευταίος σταθμός πριν μπει στις ΗΠΑ. Η Μαφία έλεγχε το μεγαλύτερο μέρος του τουρισμού της Κούβας και είχε δεσμούς με τον Φουλγκένσιο Μπατίστα που δύο φορές είχε γίνει δικτάτορας του νησιού με πραξικόπημα.

Μια εξίσου ικανοποιητική συμφωνία έγινε ανάμεσα στις Γαλλικές μυστικές υπηρεσίες και την Μαφία της Κορσικής, που έλεγχε τα εργαστήρια κατασκευής ηρωίνης στη Μασσαλία. Η SDECE που αργότερα έγινε DGSE (Γενική Διεύθυνση Εξωτερικής Ασφαλείας), γνωστή από την θύση του RAINBOW WARRIOR (του πλοίου της οργάνωσης GREENPEACE) οργάνωσε τους Κορσικανούς μαφιόζους σε μια ημεπίσθη οργάνωση την SAC (Υπηρεσία Πολιτικής Δράσης) που προσπάθησε να επιβάλλει κλίμα τρομοκρατίας στους ακτιβιστές του Μαη του '68.

Η συμμαχία Γαλλικής κατασκοπείας και λαθρεμπορών οδήγησε στη δημιουργία της Νοτιοανατολικής Ασίας σαν της νέας παγκόσμιας πηγής ηρωίνης την δεκαετία του 60. Το «Χρυσό Τρίγωνο» της καλλιέργειας του οποίου που απλώνεται από τα μακρινά βουνά του βορείου Λάος, κατα μήκος της βορείας Ταϊλάνδης και φτάνει μέχρι την Μπούρμα, έγινε πηγή κέρδους για τους γάλλους αποικιοκράτες και τους Βιετναμέζους και Λαοτινούς συνεργάτες τους.

Τα πράγματα άρχισαν να αλλάζουν καθώς η Γαλλία μετά την ήττα της από τα κομμουνιστικά-εθνικοαπελευθερωτικά κινήματα έδωσε τον έλεγχο της περιοχής στις ΗΠΑ. Οι Αμερικάνοι πήραν την Ινδοκίνα και η Αμερικανική Μαφία πήρε τον έλεγχο της παραγωγής ηρωίνης.

Ο στρατηγός Εντουαρτ Λανσντέλ (ο άνθρωπος της CIA στην Ινδοκίνα), πήρε από τους Κορσικανούς τον έλεγχο της περιοχής την στιγμή που η Αμερικανική Μαφία άρχισε να αποκτά οικονομικά συμφέροντα ανοίγοντας νυχτερινά κέντρα και πορνεία για τους αμερικανούς στρατιώτες, στη Σαϊγκόν.

Οι μιλίταριστές του Βιετνάμ και του Λάος συνέχισαν να έχουν τις κερδοφόρες σχέσεις τους με αυτές της επιχειρήσεις όπως και επί Γάλλων. Ο δρόμος από το Χόνγκ-Κόνγκ στο Σάν Φρανσίσκο έγινε η νέα οδός μεταφοράς για την ηρωίνη της Ινδοκίνας.

Στην Ταϊλάνδης άκρη του χρυσού τριγώνου, η παραγωγή του οποίου βρισκόταν στα χέρια του Εθνικιστικού Κινεζικού στρατού της Κουομιντάνγκ που τα υπολείματα του είχαν καταφύγει εκεί μετά την ήττα τους από τον στρατό του Μάο. Οι επίσημοι αντιπρόσωποι της Κουομιντάνγκ, η εξόριστη κυβέρνηση της Εθνικιστικής Κίνας στην Ταϊβάν, ήταν οι ιδρυτές της Παγκόσμιας Αντικομμουνιστικής Ένωσης. Σήμερα η οργάνωση αυτή έχει γραφεία στην Ταϊβάν, στην Νότιο Κορέα... και στο Μπούλντερ του Κολοράντο.

Άλλη μια αλλαγή έγινε όταν ο Μπατίστα ανατράπηκε από τους Κουβανούς επαναστάτες το 1959. Οι συνεργάτες του Μπατίστα έφυγαν από την χώρα και δημιούργησαν μια κοινότητα εξορίστων στο Μαϊάμι. Οχι τυχαία το Μαϊάμι έγινε και είναι μέχρι σήμερα το κύριο σημείο εισόδου των ναρκωτικών στις ΗΠΑ.

ΟΠΛΑ ΚΑΙ ΝΑΡΚΩΤΙΚΑ: «ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗ ΜΑΝΓΚΟΥΣΤΑ»

Στο Μαϊάμι δημιουργήθηκε η ομάδα που αργότερα ονομάστηκε «Σχέδιο Δημοκρατία». Η CIA μετά την επιτυχία της στην ανατροπή της φιλοαριστερής κυβέρνησης Άρμπαϊνζ στη Γουατεμάλα, χωρίς να χάσει χρόνο απόκτησε επαφές με τα ακροδεξιά στοιχεία

της κοινότητας των Κουβανών εξορίστων στο Μαϊάμι. Το αποτέλεσμα ήταν η πρώτη και πιο τρανταχτή αποτυχία της CIA. Το φιάσκο του Κόλπου των Χοίρων. Ένας στρατός από εκπαιδευμένους από την CIA εξορίστους αποβίβαστηκε στο νησί προσπαθώντας να κάνει τον κόσμο να εξεγερθεί. Ο κόσμος δεν εξεγέρθηκε.

Οι αιχμαλωτισμένοι εξορίστοι επιστράφηκαν στις ΗΠΑ σε αντάλλαγμα φαρμακευτικών ειδών αξίας 62 εκατομμυρίων δολλαρίων. (Οι εξορίστοι είχαν εκπαιδευτεί στην Γουατεμάλα και στη Νικαράγουα, που τότε ήταν δικτατορίες). Τό 1973 η εφημερίδα NEWSDAY εγραφε πως τουλάχιστον το 8% από αυτή την δύναμη των 1500 ανδρών αργότερα καταδικάστηκε για εμπόριο ναρκωτικών. Τα ναρκωτικά έγιναν η κύρια πηγή χρηματοδότησης για Κουβανικές φασιστικές συμμορίες όπως η Ωμέγα-7 και η Άλφα-66.

Μετά αυτό το επεισόδιο η CIA απόκτησε την ψύχωση να ανατρέψει τον Κάστρο πάσει θυσία και εξαπέλυσε την «Επιχείρηση Μανγκούστα».

Ο διευθυντής του σταθμού της CIA στο Μαϊάμι, ο Θήοντορ Σάκλεϋ, στρατολόγησε τους πράκτορες Τόμας Κλάινς (μέλος της ομάδας που σχεδίασε τον Κόλπο των Χοίρων) και Εντουίν Ουίλσον για να οργάνωσει τους εξορίστους. Άλλοι πράκτορες ήταν οι Κουβανοί εξορίστοι Ραφαήλ Κουίντερο (γνωστός με το ψευδώνυμο «Τοίτσι») και Φελίξ Ροντρίγκεζ (που σήμερα δουλεύει με το ψευδώνυμο Μάξ Γκομέζ).

Η «Επιχείρηση Μανγκούστα» εξαπέλυσε μια σειρά από αλλόκοτες και πρωτότυπες συνωμοσίες όπως το σχέδιο να δολοφονηθεί ο Κάστρο με ένα... εκρηκτικό πούρο ή να σαμποταριστεί η Κουβανική αγροτική παραγωγή με μετεωρολογικό, χημικό και βιολογικό πόλεμο.

Ένα μέλος αυτής της ομάδας, ο «Μάξ Γκομέζ» (Φελίξ Ροντρίγκεζ) ανακατεύτηκε το 1967 στο κυνήγι του Τσέ Γκουεβέρα στη Βολιβία. Έχοντας ανακρίνει τον Γκουεβέρα λίγο πριν από τον θάνατό του στα χέρια των Βελιβιανών δυνάμεων Ασφαλείας, ο Γκομέζ καυχείται ακόμα και σήμερα πως φορεί το ρολόι του Τσέ καθώς διευθύνει την μεταφορά των εφοδίων στους Κόντρας από την αεροπορική βάση Ιλοπάνγκο του Ελ Σαλβαντόρ.

ΟΠΛΑ ΚΑΙ ΝΑΡΚΩΤΙΚΑ: Ο ΜΥΣΤΙΚΟΣ ΣΤΡΑΤΟΣ

Τη στιγμή που ο Γκομέζ βρισκόταν στην Βολιβία οι συνάδελφοί του στην «Επιχείρηση Μανγκούστα», οι Σάκλεϋ, Κλάινς και Ουίλσον ήταν ανακατεμένοι σε ακόμα πιο περίεργες ιστορίες στην άλλη άκρη του κόσμου-στον μυστικό πόλεμο της CIA στο Λάος.

Καθώς ο πόλεμος στο Βιετνάμ ερχόταν στους φακούς της δημοσιότητας και ο πόλεμος της Καμπότζης ακολουθούσε σαν ένας λιγότερο γνωστός πόλεμος, στο Λάος η CIA έστηνε έναν δικό της ιδιωτικό πόλεμο. Ο Σάκλεϋ είχε διοριστεί σταθμάρχης της CIA στο Λάος και η παλιά ομάδα της «Μανγκούστα» είχε ουσιαστικά την δική της χώρα, στρατό και αεροπορία.

Σύμφωνα με τα λόγια του στρατηγού Λανσντέλ: «Πάντα πίστευα πως η οργάνωση του ντόπιου πληθυσμού από μια μικρή ομάδα Αμερικανών είναι ο καλύτερος τρόπος αντίδρασης στους κομμουνιστικούς εθνικοαπελευθερωτικούς πολέμους». Εκτός από τους βομβαρδισμούς και αυτή η στρατηγική χρησιμοποιήθηκε απλόχερα στην Ινδοκίνα.

Η CIA έχει αναπτύξει στο έπακρο την ικανότητα να εκμεταλλεύεται τις διαφορές που προκύπτουν ανάμεσα στα εθνικοαπελευθερωτικά κινήματα και σε εθνικές μειονότητες. Οι Μοντανάρ, οι κάτοικοι των υψιπέδων του Βιετνάμ χρησιμοποιήθηκαν σαν μισθοφόροι ενάντια στους Βιετκόγκ.

Όμως ήταν στο Λάος που η CIA είχε την μεγαλύτερη επιτυχία στο σχέδιό της να χρησιμοποιήσει της μειονότητες ενάντια στους κομμουνιστές. Φέρνοντας μια μικρή ομάδα των Ειδικών Δυνάμεων σαν εκπαιδευτές οι Σάκλεϋ, Ουίλσον και Κλάινς άρχισαν να στρατολογούν, να εκπαιδεύουν και να οπλίζουν την φυλή που είναι γνωστή στο έξω κόσμο σαν Μέο (αν και στην γλώσσα τους ονομάζονται Χρόγκ).

Χρησιμοποιώντας τους Μέο σαν δύναμη ενάντια στους κομμουνιστές Πάθελ Λάο η CIA εξαγόρασε την αφοσίωσή τους με τον τρόπο που είχαν χρησιμοποιήσει στο παρελθόν και οι Γάλλοι. Αγοράζοντας το όπιο τους.

Πριν την επαφή τους με τους Γάλλους αποικιοκράτες οι Μέο καλλιεργούσαν μικρές ποσότητες οπίου για δική τους φαρμακευτική χρήση και για εξαγωγή στη Κίνα. Όταν όμως οι Γάλλοι κατέλαβαν το Λάος η Κορσικανική Μαφία και η Γαλλική κατασκοπία τους έσπρωξε στην παραγωγή ολόενα και μεγαλύτερων ποσοτήτων οπίου μέχρις ότου οι οικονομία τους έφτασε να στηρίζεται αποκλειστικά στο όπιο. Αυτή η μορφή αποικιοκρατίας δεν είναι διαφορετική από οποιαδήποτε άλλη. Καφές, μπανάνες ή όπιο, οι παραγωγοί χάνουν την οικονομική τους αυτάρκεια ενώ άλλοι πλουτίζουν από τους κόπους τους.

Η χρήση οπίου ανάμεσα στους Μέο μειώθηκε στην πραγματικότητα. Η CIA ήταν αρκετά έξυπνη ώστε να δίνει στους Μέο αντιδοκίμια. Ετσι το 100% της παραγωγής πήγαινε αεροπορικά στην Σαϊγκόν και από εκεί στο Χόνγκ-Κόνγκ που κατεργάζονταν η ηρωίνη. Δεν ήταν σύμπτωση το γεγονός ότι την εποχή που η CIA είχε αυτή την δραστηριότητα στο Λάος είχε ξεσπάσει μια πραγματική επιδημία χρήσης ηρωίνης, στα γκέτο των ΗΠΑ αλλά και (τι ειρωνία!) ανάμεσα στους αμερικανούς στρατιώτες που υπηρετούσαν στο Βιετνάμ.

Εκτός από τους Μέο που χρησίμευαν σαν στρατός η CIA είχε και την αεροπορία της. Την (ιδιωτική στα χαρτιά αλλά ιδιοκτησία της CIA στην πραγματικότητα) Αιρ Αμέρικα. Τα αεροπλάνα της Αιρ Αμέρικα έφερναν όπλα και πολεμοφόδια και έφευγαν κουβαλώντας όπιο.

Η επιχείρηση αυτή ήταν τόσο μυστική που η Αμερικανική Υπηρεσία Εξωτερικής Ανάπτυξης έστειλε κεφάλαια για την κατασκευή ενός εργοστασίου της Πέτσι Κόλα στο Λάος χωρίς να ξέρει πως στην πραγματικότητα ήταν ένα εργοστάσιο κατεργασίας ναρκωτικών.

Σαν αντάλλαγμα για ένα ποσοστό επί των κερδών ο Σάκλεϋ και οι συνεργάτες του αναλάμβαναν και επιχειρήσεις εναντίων των ανταγωνιστών των Μέο. Τό 1967 η κατάσταση βγήκε εκτός ελέγχου με αποτέλεσμα να ξεσπάσει ένας μικρός -πόλεμος του οπίου- όταν στρατεύματα της Κουομιντάνγκ μπήκαν στο Λάος από την περιοχή τους στα σύνορα της Ταϊλάνδης για να σταματήσουν ένα μεγάλο καραβάνι από όπιο που ανήκε σε φυλάρχους της Μπούρμα με αποτέλεσμα να τους χτυπήσει η Λαοινή αεροπορία.

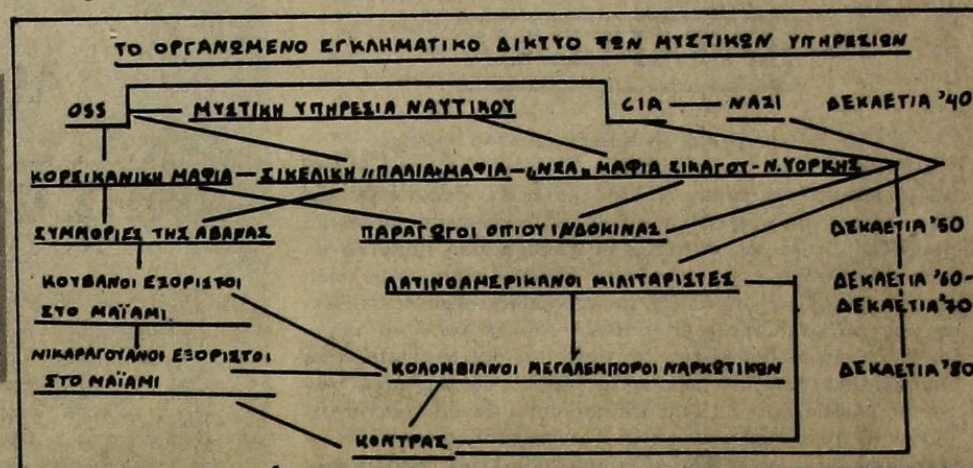
Το γεγονός αυτό περιέχει κάποια ειρωνία γιατί η Αιρ Αμέρικα έχει την ρίζες της στην ομάδα «Ιπτάμενες Τίγρεις». Μια αεροπορι-

κή μονάδα της Κουομιντάνγκ που δημιούργησαν οι Αμερικάνοι κατά την διάρκεια του πολέμου ενάντια στους Ιάπωνες. Μετά τον πόλεμο οι «Ιπτάμενες Τίγρεις» έγιναν οι Πολιτικές Αεροπορικές Μεταφορές (CAT) που μετέφεραν εφόδια στους εθνικιστές και στους Πολέμαρχους που πολεμούσαν ενάντια στον Μάο. Δέκα χρόνια αργότερα οι CAT έκαναν την ίδια δουλειά για τους οπαδούς του Δαλάι Λάμα στο Θιβέτ που πολεμούσαν τον Κινεζικό στρατό κατοχής. Όταν η CIA πήρε της γαλλικές επιχειρήσεις στην Ινδοκίνα η CAT μετεξελιχτηκε στην Αιρ Αμέρικα. Μετά την αποτυχία στην Ινδοκίνα CIA πούλησε πολλά από αυτά τα αεροπλάνα σε ιδιωτικές εταιρείες όπως η SOUTHERN AIR TRANSPORT που είναι σήμερα ανακατεμένη στη μεταφορά όπλων στους Κόντρας.

Φυσικά δεν είναι ανάγκη να πούμε πως όταν η CIA έχασε το παιχνίδι στο Λάος μετά την ήττα των Αμερικανών από τους Πάθελ Λάο, οι Μέο εγκαταλείφθηκαν στην τύχη τους. Σάν σύμμαχοι των Αμερικανών και καλλιεργητές όπου δεν είχαν καμιά ελπίδα να έρθουν σε συμβιβασμό με τους νέους αφέντες του Λάος. Οι σταλινικοί κυριολεκτικά τους εξαφάνισαν και τό 1975 από μια φυλή που αριθμούσε 250. 000 ανθρώπους είχαν απομείνει λιγότεροι από δέκα χιλιάδες.

ΟΠΛΑ ΚΑΙ ΝΑΡΚΩΤΙΚΑ: ΟΙ ΚΟΝΤΡΑΣ

Μετά την νίκη των κομμουνιστών στο Βιετνάμ, στην Καμπότζη και στο Λάος σημαντικές αλλαγές έγιναν στον υπόκοσμο των

ναρκωτικών. Τό χρυσό τρίγωνο Λάος-Ταϊλάνδη-Μπούρμα αντικαταστάθηκε από την χρυσή ημισέληνο Ιράν-Πακιστάν-Αφγανιστάν σαν η μεγαλύτερη πηγή ηρωίνης στον κόσμο. Αυτή η αλλαγή φρουράς έγινε με την βοήθεια της SAVAK (η Ιρανική ΚΥΠ). Ας μην ξεχνάμε πως ο Σάχης ήρθε στην εξουσία τό 1952 μετά από πραξικόπημα σχεδιασμένο από την CIA.

Παραγωγή ηρωίνης άρχισε και στο Μεξικό κάτω από τον έλεγχο επτά ισχυρών «οικογενειών». Ο αρχηγός μιας από αυτές τις οικογένειες είναι ο Αλμπέρτο Σισίλια-Φαλκόν, ένας Κουβανός εξορίστος που εκπαιδεύτηκε από την CIA στην Φλόριδα τό 1960. Τό 1975 οι μεξικανικές αρχές τον έπιασαν για εμπόριο ναρκωτικών. Ο Φαλκόν παραδέχτηκε πως δούλευε για την CIA και ότι τά κέρδη από τις πωλήσεις πήγαιναν για την χρηματοδότηση παραστρατιωτικών επιχειρήσεων στην Κεντρική Αμερική.

Τήν δεκαετία του '70, της μόδας έγινε η κοκαΐνη στις ΗΠΑ και μια καινούργια «οικονομία των ναρκωτικών» απλώθηκε στην Λατινική Αμερική. Σέ αυτή πρωτοστατούν οι Κολομβιανοί που είναι γνωστοί σαν «Καρτέλ Μέντελλιν» και που επιβλέπουν την μεταφορά από την Κεντρική Αμερική και την Καραϊβική στο Μαϊάμι, τό κύριο σημείο εισόδου στις ΗΠΑ.

Η κόκα καλλιεργείται στις Περουσιανές και Βολιβιανές Άνδεις από ινδιάνους των φυλών Κουέτσα και Αϊμάρα. Οι ινδιάνοι καλλιεργούσαν την κόκα αρχικά για ιατρικούς λόγους, μασούσαν τα φύλλα της για να πέρνουν δυνάμεις στις μακρινές διαδρομές στο μεγάλο υψόμετρο.

Σχετικά με την Βολιβία να αναφέρουμε εδώ πως ο πρώην πρόεδρος της Γκεστάπο Κλάους Μπάμπμ, γνωστός σαν «χασάτης της Λυών» πρόσφατα εκδόθηκε από την Βολιβία στην Γαλλία σαν εγκληματίας πολέμου. Ο Μπάμπμ θεωρείται σαν σύμβουλος της Βολιβιανής κυβέρνησης σε στρατιωτικά ζητήματα. Τό σίγουρο πάντως είναι πως πριν «συνταξιοδοτηθεί» τό 1951, δούλευε για την Αμερικανική Στρατιωτική Υπηρεσία Πληροφοριών. Ο Μπάμπμ άρχισε να δουλεύει για τους Αμερικανούς τό 1947, την εποχή που ο αντιναζιστικός OSS έγινε η αντικομμουνιστική CIA. Είναι γνωστό πως πολλοί ναζί κατέφυγαν στην Λατινική Αμερική μετά τον πόλεμο, κυρίως στην Αργεντινή και την Παραγουάη. Πολλοί από αυτούς που ανήκαν στην κατασκοπευτική οργάνωση Γκέλεν μπήκαν στην CIA που τότε ξεκινούσε.

Σήμερα οι ινδιάνοι των Άνδεων είναι δεμένοι στην παραγωγή κόκας. Η κόκα μεταφέρεται στην Κολομβία όπου κατεργάζεται στην κρυσταλλική σκόνη κοκαΐνη. Οι στρατοκράτες των χωρών των Άνδεων κερδίζουν και αυτοί τό μεριδίό τους από τό εμπόριο. Σέ αυτό τό σημείο θα ήταν ενδιαφέρον να σημειωθεί πως η περιοχή Αγκουακότσο του Περού, που για την κατακτητή της συγκρούονται σήμερα ο Περουσιανός στρατός και οι Μασοίκοι του «Φωτεινού Μονοπατιού» έχει την μεγαλύτερη παραγωγή κοκαΐνης στο Περού. Η σύγκρουση στο Περού είναι ανάμεσα στά άλλα και ένας πόλεμος της κοκαΐνης. Η κοκαΐνη σημαίνει λεφτά, τά λεφτά σημαίνουν όπλα και όπως είπε και ο πρόεδρος Μάο: «Η Πολιτική δύναμη βγαίνει από τίς κάνες των όπλων».

Επί προεδρίας Νίξον δημιουργήθηκε η DEA (Υπηρεσία για την Εφαρμογή των νόμων περί Ναρκωτικών). Η υπηρεσία αυτή μερικές φορές συνεργάστηκε και μερικές φορές ήρθε σε σύγκρουση με την CIA... πράγμα που μας φέρνει στην δεκαετία του 80 και στην Νικαράγουα, ένα φτωχό έθνος με λιγότερο από τρία εκατομμύρια κατοίκους.

Καθώς τα εθνικοαπελευθερωτικά κινήματα κέρδιζαν έδαφος στην Κεντρική Αμερική στά τέλη της δεκαετίας του '70 η CIA έκανε ένα εσωτερικό ξεκαθάρισμα μετά τις αποτυχίες της στην Ινδοκίνα και τό Ουότεργκαϊντ.

Η διαδικασία «ιδιωτικοποίησης» της Υπηρεσίας άρχισε με την πώληση των αερογραμμών που είχε όπως η Σάουθερν Αιρ Τράνσπορτ σε ιδιώτες και συνεχίστηκε με την μεταφορά προσωπικού και «επιχειρήσεων» καθώς ο νέος αρχηγός της CIA Στάνσφελντ Τάρνερ, προσπάθησε να βάλει τέρμα στις παράνομες δουλειές της Υπηρεσίας, στά πλαίσια της «δημοκρατικής αλλαγής» της προεδρίας Κάρτερ.

Οι Σάκλεϋ, Κλάινς και Ουίλσον άρχισαν να ψάχνουν για τρόπους να δράσουν έξω από τά «νόμιμα» όρια της CIA. Τό 1979 ο Τόμ Κλάινς πλησίασε τον δικτάτορα της Νικαράγουα Ανσασάδο Σορόζα και του πρότεινε να οργάνώσει μια ιδιωτική υπηρεσία

πληροφοριών αντί αμοιβής 650.000 δολларίων. Όμως πριν μπορέσει να γίνει τίποτε οι Σαντινίστας νίκησαν και οι Σομοζικοί έφυγαν από την Νικαράγουα δημιουργώντας μια κοινότητα προσφύγων... που αλλού, στο Μαϊάμι.

Η ιστορία φαίνεται να επαναλαμβάνεται καθώς δημιουργούνται δεσμοί ανάμεσα στη CIA και στους φυγάδες. Ο διορισμένος από τον Ρήγκαν νέος διευθυντής της CIA Μπίλ Κέουθ είναι ελεύθερος από τις «ενοχές» της περιόδου Κάρτερ και οργανώνει τα μέλη της παλιάς εθνοφρουράς του Σομόζα στον αντάρτικο στρατό που είναι γνωστός σαν «Κόντρας».

Το 1983 το αμερικάνικο Κογκρέσσο παίρνει ένα νόμο που απαγορεύει στη CIA να εκπαιδεύει τους Κόντρας. Ο Ρήγκαν δίνει διαταγή στον Όλιβερ Νόρθ της NSA (Υπηρεσία Εθνικής Ασφαλείας) να βρει κάποιο τρόπο να παρακάμψει αυτό το νόμο. Ο Νόρθ ανακαλύπτει το ιδιωτικό δίκτυο κατασκοπείας που έχει σχέσεις με την επίσημη CIA και με τους εμπόρους του Μαϊάμι και με την «ιδιωτικοποιημένη» αεροπορική εταιρία Σάουθερν Αιρ Τράνσπορτ. Το δίκτυο δηλαδή που έχουν οργανώσει οι Σάκλεϋ, Κλάινς, Κουιντέρο και Γκομέζ.

Κάτω από τον τίτλο «Σχέδιο Δημοκρατία» το δίκτυο στήνει εταιρίες-φαντάσματα, μυστικούς διαδρόμους προσγειώσεως μέσα στην ζούγκλα και νοικιάζει καράβια για να μεταφέρει όπλα σε φασιστικές παραστρατιωτικές ομάδες, ενώ χρηματοδοτείται από αντικομμουνιστικές οργανώσεις και ξένες κυβερνήσεις (όπως η Σαουδική Αραβία). Το ProDem αγοράζει την υποστήριξη των στρατοκρατών της Κεντρικής Αμερικής και έχει κάνει τους Κόντρας κρίκο στο δρόμο μεταφοράς των ναρκωτικών από τις Άνδεις στο Μαϊάμι χρησιμοποιώντας τους δεσμούς που έχουν οι Κουβανοί συνεργάτες τους με τους εμπόρους της Κολομβίας.

Τά αεροδρόμια της Κόστα-Ρίκα που χρησιμοποιούν για την μεταφορά της κοκαΐνης χρησιμοποιούν και σαν τελικούς προορισμούς για όπλα αγορασμένα από το Μαϊάμι που μέσω Ιλοπάνγκο φτάνουν στην βόρεια Κόστα-Ρίκα και από εκεί μεταφέρονται στους Κόντρας.

Η κοκαΐνη μεταφέρεται στο λιμάνι της Λιμόν στα παράλια της Καραϊβικής και εκεί μια ψεύτικη εταιρία η OCEAN HUNTER Inc. την στέλνει στο Μαϊάμι σαν... θαλασσινά. Κάθε φορτίο κοστίζει γύρω στα 50 με 75.000 δολάρια που χρησιμοποιούν για την πληρωμή των μισθοφόρων Κόντρας και για να αγοράζουν οι Κουβανοί συνεργάτες τους στο Μαϊάμι όπλα από Ισραηλινούς και Νοτιοκορεάτες εμπόρους.

Η ΥΠΟΘΕΣΗ ΣΗΑΛ-ΧΑΣΕΝΦΟΥΣ

Ο Μπάριρ Σήαλ ήταν ένας πρώην πεζοναύτης που πλούτησε από την μεταφορά όπλων και ναρκωτικών την δεκαετία του '70. Τό 1972 απολύθηκε από την TWA όπου δούλευε σαν πιλότος γιατί τον έπιασαν να μεταφέρει εκρηκτικά για μια φασιστική κουβατική ομάδα του Μεξικού. Τό 1982 γλύτωσε από μια κατηγορία για εμπόριο ναρκωτικών προσφέροντας τις υπηρεσίες του στην DEA σαν πιλότος και καταδότης.

Τό 1984 ο Σήαλ πετούσε με ένα αεροπλάνο φορτωμένο κοκαΐνη από την Κολομβία. Αυτό ήταν μέρος ενός σχεδίου που είχε η DEA για να ξεσκεπάσει κάποιους Κολομβιανούς εμπόρους ενοχοποιώντας τους. Λόγω υποτίθεται μηχανικής βλάβης το αεροπλάνο του Σήαλ (ένα φορτηγό C-123) αναγκάστηκε να προσγειωθεί στη Μανάγκουα, την πρωτεύουσα της Νικαράγουα. Αυτό είναι από μόνο του αρκετά περίεργο μιας που υπάρχουν αρκετά μυστικά αεροδρόμια στη ζούγκλα. Φαίνεται πως οι έμποροι κοκαΐνης συνεργάστηκαν με την CIA σε ένα σχέδιο να κατηγορηθούν οι Σαντινίστας... σαν έμποροι ναρκωτικών.

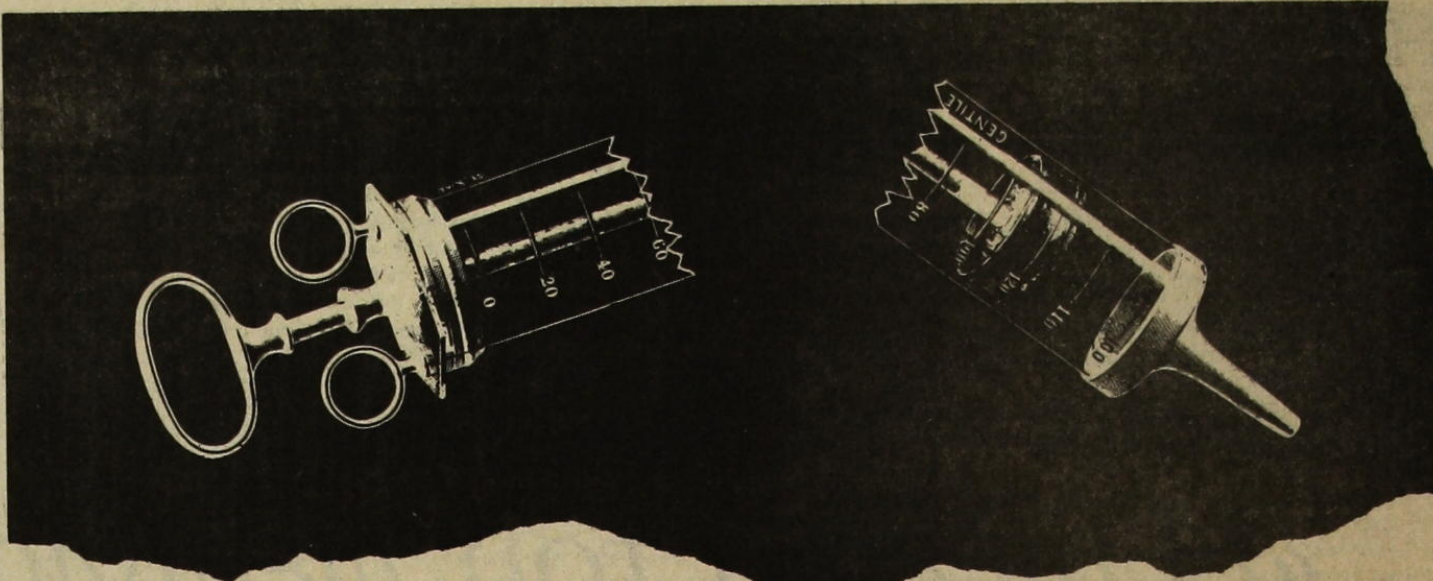
Λόγω των «μηχανικών προβλημάτων» ο Σήαλ άφησε το φορτίο του στη Μανάγκουα πήγε στις ΗΠΑ με το αεροπλάνο του για να το «επισκευάσει» και ξαναγύρισε στη Μανάγκουα για να πάρει την κοκαΐνη. Στις ΗΠΑ η CIA είχε βάσει στο αεροπλάνο αυτόματα φωτογραφικές μηχανές και τώρα είχε στα χέρια της φωτογραφίες που έδειχναν Σαντινίστας να φορτώνουν ναρκωτικά.

Η είδηση αυτή αφέθηκε να διαρρεύσει στην ακροδεξιά εφημερίδα «Ουάσιγκτον Τάιμς» και τον Μάρτιο του 1986 ο Ρήγκαν έδειξε αυτές τις φωτογραφίες σε μία τηλεοπτική του εμφάνιση. Η DEA θυμωμένη που η CIA χάλασε την δική της επιχείρηση δήλωσε δύο μέρες αργότερα πως δεν υπάρχει κανένα στοιχείο που να μπλέκει τους Σαντινίστας σε εμπόριο ναρκωτικών.

Παρόλο που οι λεπτομέρειες της υπόθεσης ίσως δεν γίνουν ποτέ γνωστές είναι φανερό πως έχουμε να κάνουμε με μια προσπάθεια της CIA να δυσφημήσει τους Σαντινίστας.

Τόν Οκτώβριο του 1986 οι Σαντινίστας κατέριψαν ένα φορτηγό C-123 γεμάτο με όπλα για τους Κόντρας. Από τα τρία μέλη του πληρώματος ο μόνος που επέζησε ήταν ο Γιούτζιν Χάσενφους, βετεράνος της Αιρ Αμέρικα από τον καιρό του Λάος. Τα άλλα δύο μέλη του πληρώματος είχαν κάρτες της Σάουθερν Αιρ Τράνσπορτ. Χαριτιά που βρέθηκαν στο αεροπλάνο έδειχναν πως είχε προσγειωθεί όχι μόνο σε μέρη όπως το αεροδρόμιο του Ιλοπάνγκο αλλά και σε στρατιωτικές βάσεις όπως το Μέρκιουρι της Νεβάδα, μια «Άκρω Απόρρητη» βάση για πειραματικά αεροσκάφη και πυρηνικά όπλα.

Ανάμεσα στα ονόματα που ο Χάσενφους έδωσε στους Σαντινίστας ήταν και αυτό του Μάξ Γκομέζ που του είχε πει πως είχε

προσωπική φιλία με τον Αντιπρόεδρο και πρώην διευθυντή της CIA Τζόρτζ Μπους. Τό C-123 ήταν φυσικά το αεροπλάνο του Σήαλ που τώρα τό είχε αγοράσει η Σάουθερν Αιρ Τρανσπόρτ. Ο Χάσενφους εκδόθηκε στις ΗΠΑ σε μία χειρονομία καλής θέλησης.

Σε ένα άλλο περιστατικό δύο Νικαργουανοί πιάστηκαν σε σχέση με μία υπόθεση 430 λιβρών κοκαΐνης και τους κατασχέθηκαν 36.000 δολάρια σε μετρητά. Οι Νικαργουανές Επαναστατικές Ενοπλες Δυνάμεις (FARN), μία οργάνωση των Κόντρας διαμαρτυρήθηκαν στην αμερικανική κυβέρνηση λέγοντας πως τά χρήματα αυτά πήγαιναν για πολιτικούς λόγους. Τά χρήματα επιστράφηκαν.

ΟΙ ΑΠΟΚΑΛΥΨΕΙΣ ΤΩΝ ΧΟΝΕΥ-ΑΒΙΡΓΚΑΝ

Οι οργανώσεις FARN και ARDE (Δημοκρατική Επαναστατική Συμμαχία) ανήκουν στο νότιο μέτωπο των Κόντρας που δρα στα σύνορα με την Κόστα-Ρίκα. Οι οργανώσεις αυτές είναι ανεξάρτητες από την κύρια δύναμη των κόντρας, την FDN (Νικαργουανές Δημοκρατικές Δυνάμεις) που ελέγχεται από την CIA και αποτελείται από Σομοζικούς και μισθοφόρους. Η FDN δρά στην βόρεια Νικαράγουα από βάσεις στο έδαφος της Ονδούρας.

Τόν Μάη του 1984 ο αρχηγός της ARDE Εντέν Παστόρα κάλεσε μια πρέσ κόνφερανς στο αρχηγείο του στη ζούγκλα για να ανακοινώσει πως θά αντισταθεί στην πίεση της CIA να ενωθεί με τους Σομοζικούς. Την ώρα της συνέντευξης έσκασε μία βόμβα σκοτώνοντας τρεις δημοσιογράφους και τραυματίζοντας δέκα. Ο Παστόρα γλύτωσε από θάνατο. Δύο δημοσιογράφοι που βρισκόταν στην συνέντευξη, η Μάρθα Χόνε και ο Τόνυ Αβιργκαν ορκίστηκαν να ανακαλύψουν ποιοί ήταν πίσω από την επίθεση.

Ένα πρώην μέλος του FDN δήλωσε πριν «εξαφανιστεί» πως την βόμβα έβαλε ένας Λίβυος εξόριστος που παλιότερα δούλευε σαν «δημοσιογράφος» για την DINA (Τήν, Μυστική Αστυνομία της Χιλής). Η βομβιστική επίθεση ήταν η αρχή μιάς σειράς παρόμοιων ενεργειών που θά ανάγκαζαν τις μη-ελεγχόμενες από την CIA ομάδες των Κόντρας να ενωθούν με τό FDN ενώ τό φταίξιμο θά έπεφτε στους Σαντινίστας. Τό 1986 οι Χόνε και Αβιργκαν κατέθεσαν μήνυση στο αμερικανικό περιφερειακό δικαστήριο για απόπειρες δολοφονίας, παραβίαση του νόμου περί ναρκωτικών και άλλα ποινικά αδικήματα ενάντια στους:

Τζών Χάλλ : Αμερικάνου που έχει μία μεγάλη φάρμα κοντά στο σύνορα της Νικαράγουας με την Κόστα-Ρίκα. Η φάρμα χρησιμεύει σαν σταθμός μεταφοράς των όπλων και των ναρκωτικών. Φρανσίσκο Τσάνες : Ιδιοκτήτης της OCEAN HUNTER Inc. Αράκ Γκαλίλ : Λίβυος εξόριστος που τοποθέτησε την βόμβα Αντόλφο Καλέρο : Αρχηγού του FDN

Τζών Σίνγκλμπάουμ : Διευθυντή της Παγκόσμιας Αντικομμουνιστικής Ενωσης.

Ραφαήλ Κουιντέρο, Τόμας Κλάινς, Θήοντορ Σάκλεϋ, στρατηγού Σήκονρι : Μέλη του «Σχεδίου Δημοκρατία»

Άλμπερτ Χακίμ : Πράκτορας του σάχη και του «Σχεδίου Δημοκρατία»

Πάμπλο Εσκομπάρ και Χορχέ Οτοά : Κολομβιανοί μεγαλέμποροι ναρκωτικών που προσπαθούσε να πιάσει η DEA. Σύμφωνα με την κατάθεσή του Σήαλ ο Εσκομπάρ είναι ένας από τους «Σαντινίστας» που φορτώνουν τά ναρκωτικά στις φωτογραφίες της CIA.

ΟΙ ΜΙΣΚΙΤΟΣ: ΕΝΑΣ ΝΕΟΣ «ΜΥΣΤΙΚΟΣ ΣΤΡΑΤΟΣ»

Χρησιμοποιώντας την τακτική της Γκούκινας η CIA προσπαθεί να χρησιμοποιήσει τις εθνικές μειονότητες ενάντια στους Σαντινίστας. Χρησιμοποιεί τους Μισκίτος που είναι μία φυλή Ινδιάνων στα παράλια της Νικαράγουας στην Καραϊβική. Ηγέτες των Μισκίτος κατηγορούν την CIA ότι προσπαθεί να τους χρησιμοποιήσει σαν πόνια.

Τό 1979 μετά την νίκη τους οι Σαντινίστας προσπάθησαν να ενώσουν την χώρα και άρχισαν να οργανώνουν την περιοχή των Μισκίτος που ο Σομόζα την είχε αφήσει αποκομμένη γιατί δεν έχει κανένα οικονομικό ή στρατιωτικό ενδιαφέρον.

Τό πρόγραμμα των Σαντινίστας ήταν από την αρχή του μια καταστροφή. Χωρίς να παίρνουν υπ' όψιν τους τις φυλετικές και πολιτισμικές διαφορές οι Σαντινίστας προσπάθησαν να επιβάλουν γραφειοκρατικές λύσεις στα προβλήματα της περιοχής προκαλώντας την αντίδραση των Ινδιάνων. Τό 1981 η κατάσταση χειροτέρεψε και ένοπλες συγκρούσεις ξεσπάσαν ανάμεσα στους Σαντινίστας και στην οργάνωση MISURASATA. Ο στρατός των Σαντινίστας χρησιμοποίησε ελικόπτερα και άρματα μάχης καταστρέφοντας χωριά και μετακινώντας με την βία τους Ινδιάνους σε άλλες περιοχές. Σήμερα υπάρχουν δύο ένοπλες οργανώσεις των Μισκίτος η MISURASATA και η KESAN, η δεύτερη συνεργάζεται με τους Κόντρας ενώ η πρώτη είναι ανεξάρτητη.

Ο αρχηγός της MISURASATA Μπρούκλιν Ριδέρα έχει πολλές φορές καταγγείλει την CIA ότι προσπαθεί να χρησιμοποιήσει τους Μισκίτος, «ξέρουμε τί συνέβει στους Μοντανάρ του Βιετνάμ και δεν θά αφήσουμε να συμβεί τό ίδιο στους Μισκίτος», δηλώνει.

Πάντως το γεγονός ότι το σύνταγμα της Νικαράγουας είναι το μοναδικό στην Αμερική που μιλά για αυτονομία των Ινδιάνων και τό ότι οι Σαντινίστας είναι πρόθυμοι να παραδεχτούν κάποια «λάθη» μπορεί να σταματήσει για την ώρα την μετατροπή από την CIA των Μισκίτος σε ένα νέο «μυστικό στρατό».

ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ ΔΗΜΙΟΥΡΓΕΙ ΤΟΥΣ ΕΧΘΡΟΥΣ ΤΟΥ

Η πιο γνωστή τρομοδούλεια του «Σχεδίου Δημοκρατία» είναι η πώληση όπλων στο Ιράν. Κι όμως η υπόθεση αυτή μοιάζει με την περιεργή ιστορία του Εντουν Ουίλσον. Ο Ουίλσον είχε λάβει μέρος στην επιχείρηση Μανγκούστα, στο Λάος και σε άλλες «δραστηριότητες», και ήταν για χρόνια στενός συνεργάτης του Σάκλεϋ και άλλων πρακτόρων της ProDem. Πριν γίνει πολυεκατομμυριούχος ο Ουίλσον είχε εκτελέσει πολλές αποστολές για την CIA. Μυστικές αποστολές στην Μασσαλία για να μεταφέρει χρήματα στους Κορσικανούς Μαφιόζους που τρομοκρατούσαν τους κομμουνιστές των σωματείων των φορτεφορτωτών του λιμανιού, προκατών εναντίον σε επαναστατικά εργατικά συνδικάτα του τρίτου κόσμου και τελικά ανέλαβε να δημιουργεί ψεύτικες ναυτιλιακές εταιρίες που χρησιμοποιούσε η CIA για τις ανά των κόσμο μεταφορές των φορτίων της (κυρίως όπλων). Η CIA τόν «νοίκιασε» μάλιστα και στην Ναυτική Αντικατασκοπεία για να μεταφέρει ηλεκτρονικό υλικό παρακολούθησης στον Περσικό Κόλπο.

Μετά από δέκα χρόνια σ' αυτή την δουλειά ο Ουίλσον άρχισε να κλείνει δικές του δουλειές με τόν Καντάφι. Χρησιμοποιώντας αυτά που έμαθε στην CIA έστειλε 42.300 λίβρες ενός άκρωσ απόρρητου πλαστικού εκρηκτικού στη Λιβύη. Τό εκρηκτικό αυτό που κατασκευάζεται από μία εταιρεία της Καλιφόρνια μπορεί να χρησιμοποιήσει και σαν πυροδοτικός μηχανισμός για πυρηνικά όπλα. Τά εκρηκτικά έφυγαν από τις ΗΠΑ σαν... ηπλός γλυπτικής με προορισμό την Πορτογαλία.

Τελικά ο Ουίλσον χρησιμοποίησε μία ομάδα 100 ανδρών που ανήκαν προηγουμένως στις Ειδικές Δυνάμεις για να εκπαιδεύσει ομάδες Λίβυων κορμάντος. Η πληρωμή φυσικά γινόταν σε Ελβετικές τράπεζες.

Παρ' όλο που περνούσε τόν περισσότερο καιρό του στην Λιβύη τελικά πιάστηκε χάρις στις προσπάθειες ενός εισαγγελέα που είχε ορκιστεί να τόν συλλάβει. Στην ανάκριση αποκάλυψε πως είχε ζητήσει την βοήθεια της «Αρίας Αδελφότητας», μιάς φασιστικής ομάδας, για να εκτελέσει τόν εισαγγελέα και βασικούς μάρτυρες κατηγορίας που αναμεσά τους ήταν και ο πρώην συνεργάτης του ο Κουιντέρο.

Μία ενδιαφέρουσα ομοιότητα είναι πως ο Ουίλσον θά χρησιμοποιούσε τά λεφτά από την Λιβύη για να χρηματοδοτήσει ανατρεπτικές δραστηριότητες στην Κεντρική Αμερική. Ο Ουίλσον είχε φτιάξει μία ψεύτικη Ελβετική εταιρία με έδρα την Λιβύη και τό 1982 και πήγε στην Δομινικανή Δημοκρατία για να δώσει σε εφαρμογή τό «Σχέδιο Χ» αλλά οι αρχές τόν έκδοσαν στους Αμερικανούς. Δεν είναι δύσκολο να καταλάβουμε τί ήταν τό Σχέδιο Χ. Όταν ο Νόρθ μπήκε στο παιχνίδι πήρε τό σχέδιο του Ουίλσον και τό «Σχέδιο Χ» έγινε «Σχέδιο Δημοκρατία». Μετά τό σκάνδαλό Ιράν-Κόντρας ο Ουίλσον δόλωσε στο NEWSWEEK: «Αν δεν είμουν φυλακή εγώ θά διέυθυνα αυτή την επιχείρηση».

ΒΕΛΓΙΟ: ΚΑΤΑΛΗΨΗ ΣΥΜΠΑΡΑΣΤΑΣΗΣ ΣΤΗΝ ACTION DIRECTE

Στις 5 Φλεβάρη 1988 στις Βρυξέλλες, έγινε κατάληψη των γραφείων της A.F.P. (Πρακτορείο Γαλλικού τύπου) από 5 άτομα για συμπαράσταση στους κρατούμενους της Action Directe. Η κατάληψη κράτησε περίπου 5 ώρες και έληξε με την εθελοντική αποχώρηση των καταλήψεων και την σύλληψη τους από πολυάριθμες δυνάμεις της αστυνομίας που είχαν πολι-ορκήσει το κτίριο.

Οι καταλήψεις σε ανακοίνωση τους μεταξύ άλλων αναφέρουν:

«Οι κρατούμενοι της A.D. αγωνίζονται, εδώ και 67 μέρες κάνοντας απεργία πείνας με κίνδυνο της ζωής τους, για να πετύχουν την αναγνώριση τους, μαζί με όλους τους φυλακισμένους μαχητές, ως πολι-οτικών κρατουμένων, και το άμεσο κλείσιμο των χώρων απομόνωσης και ενισχυμένης ασφάλειας που καθιερώθηκαν στη Γαλλία.

Είμαστε εδώ για να καταγγέλλουμε τη θέληση του Γαλλικού Κρά-τους να εξοντώσει, φυσικά και πολιτικά, τους επαναστάτες φυλακι-σμένους. Το γαλλικό κράτος συμμετέχει έτσι στον διεθνή προγραμ-ματισμό μεθόδων εξόντωσης των φυλακισμένων επαναστατών.

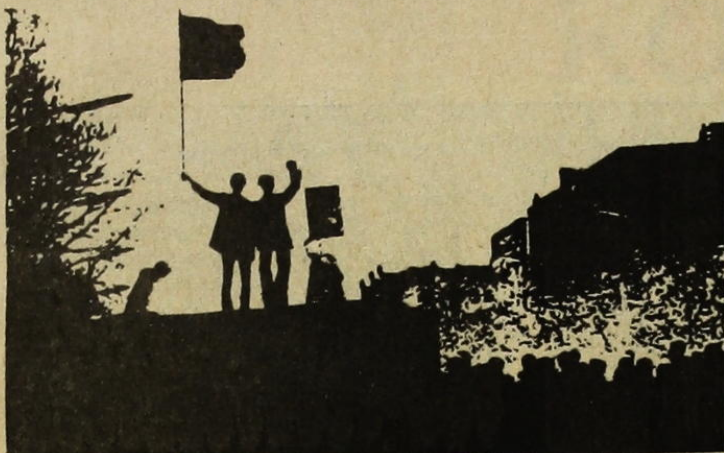
Ο κατάλογος τέτοιων μεθόδων είναι μεγάλος, και περιλαμβάνει από «απλές» σφαγές — όπως αυτή που έγινε τον Ιούνιο του 1986 απ' την κυβέρνηση του Αλαν Γκαρσία: πάνω από 350 κρατούμενοι του Κομ. Κομ. Περού δολοφονήθηκαν εν ψυχρώ — μέχρι την γενίκευση μεθόδων απομόνωσης «πιο εκλεπτυσμένων», που χρησιμοποιούν οι Δυτικές χώρες.

Καταγγέλλουμε επίσης τη συνενοχή του τύπου, και ιδιαίτερα του Γαλλικού τύπου, που εφαρμόζει με δουλοπρέπεια τη πολιτική του black-out και σιωπώντας συμμετέχει στην εξόντωση όλων των πολι-οτικών κρατούμενων, Γάλλων αλλά επίσης και Βάσκων, Ισπανών, Ιρανών, Ιταλών, Λιβανέζων, Παλαιστινίων κλπ., που κρατούνται στη Γαλλία. Ο Γαλλικός τύπος συνεχίζει να αρνείται να αναγνωρίσει τη νομιμότητα του αγώνα τους, που στηρίζεται στην άρνηση του κόσμου της καπιταλιστικής παραγωγής, της εκμετάλλευσης, του πολέ-μου και της μιζέριας των λαών όλου του κόσμου. Και αυτός ο τύπος που επί χρόνια πρωτοστάτησε στα ψεύδη και τις συκοφαντίες ενά-ντια στον αγώνα τους, σήμερα, θέλει να καλύψει κάτω απ' τη σιωπή τη δολοφονία απ' το Γαλλικό κράτος αυτών των επαναστατών.

Καλούμε όλους τους συντρόφους και όλες τις οργανώσεις να δη-λώσουν με όλα τα μέσα, την αλληλεγγύη τους στον αγώνα των φυ-λακισμένων της A.D., στον αγώνα όλων των φυλακισμένων επανα-στατών σ' όλο τον κόσμο.

Στο μεταξύ τα μέλη της Action Directe, J. Aubron, G. Cipriani, N. Menigon και J. M. Rouillan έχουν ξεπεράσει τις 80 μέρες απεργίας πείνας, στη διάρκεια της οποίας, κι ενώ βρίσκονταν εξαντλημένοι στο νοσοκο-μείο των φυλακών αναγκάστηκαν να παραστούν στη δίκη των υπολοί-πων μελών και «συμπαθούντων» της A.D. που έγινε στις 12 Φλεβάρη και τελείωσε με απόδοση ποινών μέχρι 10 χρόνια στους κατηγορούμενους.

ΔΡΑΣΗ ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΦΥΛΑΚΩΝ ΣΤΗΝ ΠΟΡΤΟΓΑΛΙΑ

Μια μεγάλη καμπάνια για τις φυ-λακές οργανώσαν τα περασμένα Χριστούγεννα οι σύντροφοι της Κολεκτίβας «Rassemblement» στην Πορτογαλία αντιπαράθετοντας τη δική τους δράση και άποψη για ζωή κι ελευθερία απέναντι στα κηρύγματα της αγάπης και της ειρήνης των αφεντικών που μας πλάσσαν κάθε Χριστούγεννα, Πάσχα αλλά και κάθε μέρα. Μια καμπάνια που σκοπό της είχε τη δημοσιοποίηση του αίτηστος του θεσμού της φυλακής απόρριψα της βίας και της τρομοκρατίας του κράτους - δυνάστη.

Στις κυριότερες πόλεις της Πορτογαλίας - Λισσαβώνα, Οπόρτο, Κοϊμπρα — οργανώθη-

καν συζητήσεις με τη συμμετοχή ενός αναρχικού δικηγόρου, μέ-λους της διεθνούς αμνηστίας, μοιράστηκαν πολλές προκηρύ-ξεις, κολλήθηκαν αφίσσες και μοιράστηκαν φυλλάδια στους συγγενείς των κρατουμένων που τους επισκεπτόντουσαν τη μέρα των Χριστουγέννων.

Τη παραμονή των Χριστουγέν-νων πολλοί αγωνιστές μέλη και μη της κολεκτίβας έλαβαν μέρος σε συγκεντρώσεις που πραγμα-τοποιήθηκαν έξω από πολλές φυ-λακές διαδηλώνοντας την απο-φασιστικότητα τους για αγώνα μέ-χρι τη κατάργηση των κατέργων και την συμπαράσταση τους στους κρατούμενους.

Ένας μηχανικός των Σουηδι-κών σιδηροδρόμων ο Falkenberg αρνήθηκε τον περασμένο Οχτώ-βρη να οδηγήσει ένα τρένο για την Ινδία φορτωμένο με όπλα του οποίου πραγματικός προορισμός ήταν το Ιράν. Ο Falkenberg, δια-σταύρωσε στις γραμμές ένα άλλο τρένο και ξάπλωσε στις σιδηρο-δρομικές γραμμές με αποτέλεσμα η ενέργεια του να συγκεντρώσει πλήθος αντιμιλιταριστών, που μι-μούμενοι το παράδειγμά του μπλό-καραν τις γραμμές μέχρις ότου διαλύθηκαν απ' την αστυνομία.

ΑΝΤΙΠΟΛΕΜΙΚΗ ΕΝΕΡΓΕΙΑ ΣΤΗΝ ΣΟΥΗΔΙΑ

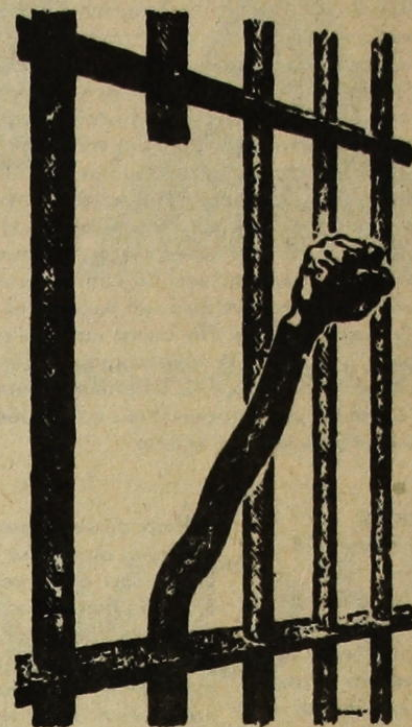
Η πολιτική σημασία μιας τέτοιου είδους μεθόδευσης, είναι φανερό εκ των πραγμάτων ότι πρέπει να ξεπεράσει τα όρια του αναρχικού - αντιεξουσιαστικού κινήματος και να γίνει πλατιά κοινωνική υπό-θεση. Το να καταγγέλλουν δημόσια οι δολοφόνοι του Μ. Πρέκα, που συνεχίζουν να εποφθαλμούν με το δάκτυλο στη σκανδάλη το επόμενο θύμα τους, το να δημοσιοποιηθεί πλατιά η πραγματική διά-σταση των γεγονότων της Καλογρέζας είναι η απαρχή του πολέμου της αλήθειας, ενάντια στο ψέμα του κράτους, είναι η δημιουργία του δυναμικού λόγου και πράξης που έχει σαν στόχο την άμεση απελευ-θέρωση των 4 αναρχικών.

Και βέβαια εκείνο που θα ενοποιήσει και θα μαζικοποιήσει τις δυνάμεις του κοινωνικού αυτού κινήματος είναι ο αδιάλλακτος χαρακτήρας των επιλογών και μέσα στην πορεία πραγμάτωσής τους».

— Τα γραφεία της Ένωσης Αναρχικών βρίσκονται Χαριλα-ου Τρικοίτη και Βουλγαροκτόνου 27α, 2ος όροφος και είναι ανοιχτά κάθε μέρα 6 ως 9 μ.μ.

— Προηγούμενα φύλλα της ANAPXIAS διατίθενται στα γραφεία της εφημερίδας στην ίδια διεύθυνση στον 2ο όροφο. Στα γραφεία της εφημερίδας διατίθενται επίσης και τα φύλλα της αναρχικής εφημερίδας ΔΟΚΙΜΗ που έχει σταματήσει την έκδοσή της.

Ο «ΕΘΝΙΚΟ»ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟΣ ΦΥΛΑΚΙΖΕΙ-ΔΟΛΟΦΟΝΕΙ ΚΑΙ ΣΤΗΝ ΙΣΠΑΝΙΑ

Πολλές απεργίες πείνας εξ αιτίας των βάρβαρων συνθηκών κράτησης στις φυλακές της Ισπανίας καθώς και μια δίκη παρωδία για τη δολοφο-νία — επίσης στις φυλακές — ενός αναρχικού αγωνιστή είχαμε το τε-λευταίο διάστημα.

— Αποτέλεσμα των άθλιων συνθηκών κράτησης υπήρξε μια σειρά απεργιών πείνας στις φυλακές της Daroca, Castellón, Córdoba, Soria με τη συμμετοχή πολλών δεκάδων πολιτικών κρατούμενων αναρχικών, ελευθεριακών καθώς και μελών της οργάνωσης Grupo και του ΚΚΙ-ε-παναστατικού. Βασανισμοί, απομονώσεις, απάνθρωπη συμπεριφορά των ανθρωποφυλάκων, στερήσεις των στοιχειωδών «νόμιμων» δικαιω-μάτων των κρατούμενων είχαν σαν αποτέλεσμα ένα κύμα απεργιών πείνας που συνεχίζεται εδώ και τρεις μήνες, ταυτόχρονα με την κάθε μορφής πολλαπλή αντίδραση των εγκλειστων που εκδηλώνεται κατά καιρούς είτε με εμπρησμούς κελιών και κτιρίων είτε με εξεγέρσεις των κρατουμένων είτε με τις συχνές αποδράσεις από τα κολαστήρια του κράτους-τρομοκρατή.

— Από τις 15 Γενάρη κάνει απεργία πείνας μέχρι θανάτου στη φυλα-κή της Segovia ο αναρχικός αγωνιστής Juan Manuel Fernandez Asensio διεκδικώντας το δικαίο αίτημα του της άμεσης απελευθέρωσής του με-τά από εννιά χρόνια αιχμαλωσίας στα κάτεργα του κράτους, ένα αίτη-μα που προσκόπτει στην άρνηση του υπεύθυνου της φυλακής όπου κρατείται, ο οποίος αιτιολογεί την άρνηση του στο όνομα της «Χριστι-ανικής ηθικής» που τον διέπει και δεν του επιτρέπει να αφήσει έναν άνθρωπο να ξαναπέσει στο... βούρκο της αμαρτίας, παρανομώντας εκ νέου.

— Στο εθνικό δικαστήριο της Μαδρίτης άρχισε στις 9 Δεκέμβρη μετά ράμπαλα εμπόδια, να διεξάγεται η δίκη των δολοφόνων του Agustín Rueda. Πριν δέκα σχεδόν χρόνια στις 13 Μάρτη του 1978 μετά την ανακάλυψη απ' τους ανθρωποφύλακες ενός τούνελ, που οδηγούσε στην «ελευθερία», 20 κρατούμενοι της φυλακής Carabanchel της Μα-δρίτης βασανίστηκαν και ανάμεσα σ' αυτούς ο σύντροφος Agustín Rueda, ο οποίος τελικά δολοφονήθηκε. Μια απ' τις μεθόδους ανάκρι-σης από τη διοίκηση της φυλακής ήταν κι οι βασανισμοί των κρατού-μενων, για την ανακάλυψη των δραστών και ο σύντροφος Rueda, δεχό-μενος απανωτά χτυπήματα από γκλομπς στο κεφάλι υπέκυψε λίγο αρ-γότερα. Από τους 20 κρατούμενους που βασανίστηκαν μόνο οι 6 τόλ-μησαν να υποβάλλουν μηνύσεις. Η δίκη - φάρσα κινητοποίησε έντονα εξ αιτίας της φύσεως της όλο σχεδόν το φάσμα του αναρχικού - ελευ-θεριακού χώρου της Ισπανίας, ενώ στη διάρκεια διεξαγωγής της πλὴ-θος αγωνιστών παραβρέθηκαν στους δικαστικούς χώρους. Στη διάρ-κεια της δίκης η αγαθή σύμπραξη κατηγορουμένων - δικαστηρίου που εκδηλώθηκε με παντός είδους κωμικότητα και διακωμώδηση της υπό-θεσης ήταν το κύριο χαρακτηριστικό που την διέκρινε. Να σημειωθεί πως η σύνθεση του δικαστηρίου ήταν ακριβώς η ίδια με εκείνη που σχεδόν απάλλαξε μια ομάδα φασιστών που κατηγορούνταν για το φόνο του αναρχικού μαχητή Jorge Caballero καθώς έβγαине από ένα κινημα-τογράφο με τη συντροφία του (τους επέβαλλαν πρόστιμο περίπου 50.000 δρχ.!) Ο Agustín Rueda είναι ένας από τους τρεις αναρχικούς δολοφονημένους στα κάτεργα του Ισπανικού κράτους. Οι άλλοι δυο είναι οι Jacinto Avalos — επίσης δολοφονημένος στη φυλακή του Ca-rabanchel — κι ο Jorge Venallas δολοφονημένος στη φυλακή της Sego-νία.

ΔΙΕΘΝΗΣ ΚΑΜΠΑΝΙΑ ΓΙΑ ΤΟΝ ΡΟΜΠΕΡΤΟ ΤΖΕΜΙΝΑΝΙ ΚΑΙ ΟΛΟΥΣ ΤΟΥΣ ΙΤΑΛΟΥΣ ΚΡΑΤΟΥΜΕΝΟΥΣ

Ο Ρομπέρτο Τζεμινάνι βρίσκεται στη φυλακή από τις 24 Δεκεμβρη με την απειλή της εκδούσης.

Και οι 4 αιτήσεις που έκαναν οι συνήγοροί του για απελευθέρωση υπό όρους, απορρίφθηκαν.

Σήμερα στη Γαλλία, αλλά και σε διεθνές επίπεδο κανένας πολιτικός πρόσφυγας, δεν είναι ασφαλής από την δικαστική και αστυνομική κα-ταπίεση, και αυτό ισχύει ιδιαίτερα για την Ευρώπη. Γιαυτό καλέστηκε διεθνής καμπάνια αλληλεγγύης και κινητοποίησης. Διεθνής Ημέρα Δράσης, στις 6 Μάρτη 1988, για λευτεριά στον Ρομπέρτο και σ'

όλους τους Ιταλούς συντρόφους, σε χώρους που αντιπροσωπεύουν το Γαλλικό Κράτος, Πρεσβείες, προξενία, πολιτιστικό χώρο, τα-ξιδιωτικά γραφεία...

Η διεθνής καμπάνια καλέστηκε από την επιτροπή αντιληρωφόρη-σης και αλληλεγγύης και το ελευ-θεριακό γαλλικό κίνημα (αναρχική ομοσπονδία Γαλλίας, ελευθεριακά χρονικά, Μαύρο και Κόκκινο, COJRA, U.A., OCL)

Η Διεύθυνση είναι: Comité de Contre l'information et de Solidarité 65, Rue Bichat, 75019 Paris-France

ΔΙΕΘΝΗΣ ΜΕΡΑ ΔΡΑΣΗΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ ΤΟΥ ΟΜΟΡΙ

Λάβαμε από τον Μαύρο Σταυρό και δημοσιεύουμε το παρακά-τω γράμμα

Αγαπητοί Σύντροφοι

Σας στέλνουμε το πιο κάτω γράμμα για να σας παρακαλέ-σουμε να συμμετάσχετε στην διεθνή μέρα δράσης για την υπεράσπιση του Ιάπωνα συντρόφου Κατσουχίσα Ομόρι, που είναι εδώ και 11 χρόνια φυλακισμένος στην φυλακή του Σαπόρο.

Στις 21 Γενάρη του 88 ο Ομόρι καταδικάστηκε ξανά σε θάνατο, από το Δικαστήριο του Σαπόρο όπου είχε καταθέ-σει έφεση. Η τρίτη και τελευταία του έφεση θα είναι πετυχημέ-νη μονάχα αν υπάρξει ισχυρή διεθνής πίεση στις ιαπωνικές αρχές.

Για να ξεκινήσει αυτή η καμπάνια προτείνουμε στις 29 Μαρτίου 1988 Διεθνή μέρα δράσης.

Προτείνουμε η δράση αυτή — για να τραβήξει την προσο-χή — να γίνει μπροστά σε ιαπωνικές πρεσβείες / προξενία ή να κατευθύνεται σε ιαπωνικά εμπορικά και πολιτιστικά συμ-φέροντα στη χώρα σας.

Παρακαλούμε να διαδώσετε αυτό το μήνυμα μέσα από τις επαφές σας, τις οργανώσεις σας και τον τύπο.

Στείλτε ρεπορτάζ, ενεργειών, φωτογραφίες, κείμενα δια-μαρτυρίας κλπ., στην διεύθυνση:

Omori Support Group
Chitose P.O. Box 35
Setagaya - Ku - Tokyo - Japan

από σελ. 8

Τα πειστήρια υπάρχουν και η συρραφή είναι εύκολη. Το μόνο που απομένει είναι ένα μεγάλο χειροκρότημα για το αποτέλεσμα. Η μεθοδευμένη εξέλιξη των γεγονότων της Καλογρέζας είναι αθθα-μοφανής. Ο στόχος: ο χώρος των μόνων αντιτεκόμενων, ο χώρος των Αναρχικών - Αντιεξουσιαστών, ο οποίος λειτουργώντας σε πολιτικό επίπεδο, προωθώντας την ιδέα της αυτοοργάνωσης της κοινωνίας των ανθρώπων.

Οργανωμένοι πάνω στην πίστη και τη δύναμη του κάθε ατόμου ξεχωριστά, και όλων μαζί προς την κατεύθυνση της καθολικής απε-λευθέρωσης, αποτελεί το μόνιμο στόχο των εκάστοτε διαχειριστών της κρατικής εξουσίας.

Όμως παρατηρώντας κανείς καλύτερα τα γεγονότα που προη-γούνται ή έπονται του επεισοδίου της Καλογρέζας, διακρίνει καθαρά, ότι η καταστολή δεν απευθύνεται τώρα πια μόνο στον αναρχικό - αντιεξουσιαστικό χώρο, αλλά διευρύνεται μεθοδευμένα, και οργα-νωμένα, προς κάθε κατεύθυνση, προς κάθε κομμάτι της κοινωνίας που προσπαθεί να αρθρώσει έναν άλλο λόγο, αντίθετο ή απλά δια-φορετικό από τον κυρίαρχο.

Μέσα από αυτή τη δίνη των γεγονότων και της άμεσης κατασταλ-τικής μεθοδευσης του κράτους, δεν λείπει και η επίθεση στο Αντιε-ξουσιαστικό Στέκι Α.Π. Συλλαμβάνοντας και κλείνοντας στη φυλακή ένα απ' τα μέλη του, το Χ. Μαρίνο, και οδηγώντας μερικούς απ' τους υπόλοιπους στην ασφάλεια, απειλώντας τους ότι αν δεν το κλείσουν, θα τους το κλείσουν αυτοί οι ίδιοι. Η επίθεση συνεχί-ται από τον τύπο, μέσω του κίτρινου, αισχρού οργάνου της Πασοκι-κής εξουσίας, ταυτίζοντας το στέκι με ένοπλη οργάνωση.

Όμως το σχέδιο δεν πέτυχε. Το στέκι μπόρεσε να κρατηθεί στα πόδια του, από τους ίδιους τους ανθρώπους του και να συνεχίσει τώρα με μεγαλύτερο πάθος τον αγώνα ενάντια στην κρατική εξου-σία, που δείχνει τα δόντια της σε οποιονδήποτε αντιτίκεται για να αναπνέει ελεύθερα.

Δρώντας στα πλαίσια του γενικότερου αναρχικού - αντιεξουσια-στικού χώρου, και κατανοώντας και εμείς απ' τη μεριά μας την αναγκαιότητα της άμεσης δράσης απέναντι σ' αυτή την εφιαλτική επίθεση του κράτους, εκτιμούμε ότι: σαν άμεσο στρατηγικό στοχο ενός κοινωνικού κινήματος αντίστασης, πρέπει να θέσουμε την ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ στην πρακική καταστολή, όπου και όπως αυτή εκφρά-ζεται, και θεωρούμε πως ο ειδικός στόχος της απελευθέρωσης των 4 αναρχικών αγωνιστών έχει βαρύνουσα σημασία για την παραπέρα πορεία του κοινωνικού αυτού σχήματος αντίστασης.

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΟΥΣ ΦΥΛΑΚΙΣΜΕΝΟΥΣ

ΣΥΝΤΡΟΦΟΥΣ

— Στις 8 Φλεβάρη έγινε συναυλία στο Σπόρτινγκ ενάντια στη κρατική καταστολή και συμπαράστασης στους τέσσερις (4) φυλακισμένους αγωνιστές, την οποία διοργάνωσε η επιτροπή αλληλεγγύης και πληροφόρησης. Χιλιάδες ανταποκρίθηκαν στο κάλεσμα, το θέμα ξαναπαρουσιάστηκε μέσω του τύπου και καταδείχτηκε μια ευρύτητα συμπαράστασης στους συντρόφους μας. Στη εκδήλωση - συναυλία διαβάστηκαν κείμενα των τεσσάρων συντρόφων, του Μ. Φολίνι και χαιρέτησαν το ΚΚΕσωτ. - ανανεωτική Αριστερά, ο Ρήγας Φεραίος, η επιτροπή πολιτικών και κοινωνικών δικαιωμάτων. Η συμμετοχή του κόσμου στα αυθόρμητα συνθήματα, «κάτω η κρατική τρομοκρατία», «λευτεριά στους φυλακισμένους επαναστάτες» και άλλα που φωνάχτηκαν έδωσαν το ζητούμενο πολιτικό βάρος στην εκδήλωση. Το πρόγραμμα ξεκίνησε ο Τζιμής Πανούσης και συνέχισαν το συγκρότημα Συμμορία, ο Αντώνης Τουρκογιώργης, ο Χάρης Κασιμίχας, η Αφροδίτη Μάνου και οι Νορμάλ, ο Βασίλης Παπακωνσταντίνου και άλλοι. Η συναυλία μαγνητοφωνήθηκε και μεταδόθηκε ραδιοφωνικά απ' τον σταθμό των ΤΕΙ Αιγάλεω.

Χαιρετισμός
της Βαγγελιώς Βογιατζή

Τέσσερις μήνες μετά την εν ψυχρώ δολοφονία του Μιχάλη Πρέκα, σήμερα που έχουν σβήσει τα παραπλανητικά αντιτρομοκρατικά πυροτεχνήματα, η πραγματικότητα απέμεινε γυμνή και πεντακάθαρη. Δεν είναι παρά μια ακόμη απεγνωσμένη προσπάθεια της Ασφάλειας να κατασκευάσει ενόχους, ελλείψει πραγματικών. Μια ακόμα σκευωρία με κακοφτιαγμένο σενάριο.

Από χρόνια έχω καταχωρηθεί στις λίστες των υπόπτων — και ύποπτα σ' αυτές τις περιπτώσεις, θεωρούνται τα άτομα εκείνα που η ιδεολογία και η πολιτική τους δράση, εναντιώνεται στις κυρίαρχες επιλογές της εξουσίας. Έτσι, μετά από μακροχρόνιες και ασφυκτικές παρακολουθήσεις, μετά από αλλεπάλληλες ανακρίσεις, πράγμα που έχω καταγγείλει και μέσω των εφημερίδων, γίνεται για μια ακόμα φορά προσπάθεια ενοχοποίησής μου.

Η συμμετοχή μου στους κοινωνικούς αγώνες και η προσωπική συναισθηματική μου σχέση με τον Μιχάλη Πρέκα αποτελούν τα μόνα στοιχεία που κρατούν στη φυλακή τόσο εμένα όσο και τον ενός χρόνου, γιο μας.

Χαιρετίζω την αποψινή εκδήλωση και καλώ κάθε ελεύθερο σκεπτόμενο άνθρωπο, τους προοδευτικούς και κοινωνικούς φορείς να ανταποκριθούν στις νέες σκευωριακές μεθοδεύσεις της ασφάλειας και της πολιτικής εξουσίας, και να συμπαρασταθούν στον αγώνα για την άμεση απελευθέρωσή μας.

Βαγγελιώ Βογιατζή

Χαιρετίζω τη σημερινή συγκέντρωση, ελπίζοντας ότι δε θ' αποτελέσει απλά και μόνο μια έγχωρη διαμαρτυρία, αλλά ότι θα συντελέσει στην ενοποίηση των κοινωνικών δυνάμεων αντίστασης, στοχεύοντας στην κατάρρευση αυτής της σκευωρίας.

Σήμερα σε μια περίοδο που στήνεται το ολοκληρωτικό κράτος με τον ηλεκτρονικό έλεγχο του πολίτη, που εδραιώνεται η κοινωνία της συντεχνίας και των ψευδαισθήσεων, όπου η διάσταση της επιθυμίας με την πραγματικότητα εκμηδενίζεται, όπου η προσαρμογή και η υποταγή είναι ο καθημερινός τρόπος ζωής, όπου ο πολιτισμός του εμπορεύματος και του κέρδους παράγει, για να ικανοποιήσει ψεύτικες ανάγκες.

Σήμερα όσο ποτέ το δίλημμα αναρχία ή βαρβαρότητα παύει πρωτόγνωρες διαστάσεις. Μπαίνει σε μας να επιλέξουμε.

Κλέαρχος Σμυρναίος

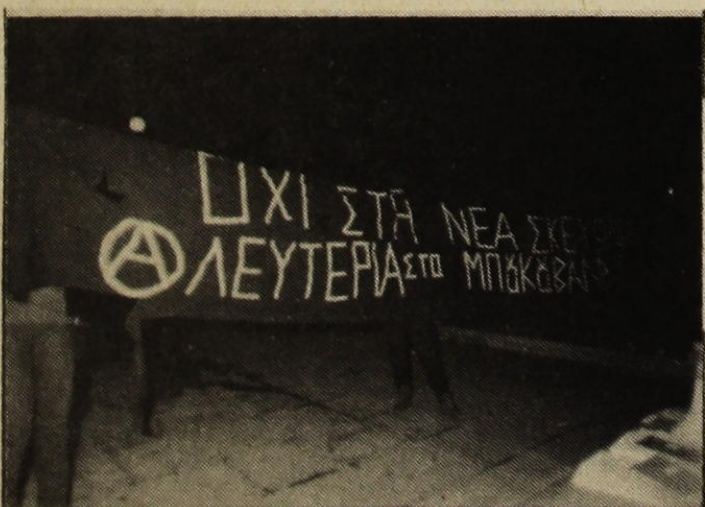
Χαιρετίζω την αποψινή συγκέντρωση, την εκδήλωση αλληλεγγύης και συμπαράστασης στους φυλακισμένους αγωνιστές.

Μέσα από την φυλακή στην οποία παράνομα με κρατούν οι Ελληνικές αρχές ασφαλείας, ενώνω την φωνή μου με την δική σας ενάντια στην κρατική τρομοκρατία και την ποινικοποίηση του πολιτικού αγώνα.

Μαουρίτσιο Φολίνι

— Τη Τρίτη 16 Φλεβάρη έγινε το απόγευμα πορεία με μηχανές και αυτοκίνητα έξω απ' τις φυλακές Κορυδαλλού, ύστερα από απόφαση κάλεσμά του Αντιεξουσιαστικού σκευωρίου των Εξαρχείων για συμπαράσταση στους εξεγερμένους του Γεντί-Κουλέ και συμπαράσταση στους 4 φυλακισμένους αγωνιστές. Δεκάδες σύντροφοι έξω απ' τις φυλακές Κορυδαλλού εξέφρασαν την αλληλεγγύη τους με συνθήματα όπως: «το πάθος για τη λευτεριά είναι δυνατότερο απ' όλα τα κελιά». «φυλακές - στρατός - ψυχιατρεία αυτή είναι η εξουσία» «λευτεριά στους φυλακισμένους αναρχικούς».

— Τη Πέμπτη 18 Φλεβάρη έγινε στις 6 το απόγευμα συγκέντρωση στα προαύλια του Πανεπιστημίου για να υποστηριχτεί η αίτηση αποφυλάκισης του Γ. Μπουκουβάλα και να δηλωθεί «ότι δεν θα αφήσουμε τους 4 φυλακισμένους ανυπεράσπιστους στα χέρια του κράτους» όπως χαρακτηριστικά γραφόταν στην αφίσα της επιτροπής αλληλεγγύης και πληροφόρησης. Αφού καταγγέλθηκε η σκευωρία της ασφάλειας απέναντι στους φυλακισμένους αγωνιστές και διαβάστηκαν χαιρετισμοί συμπαράστασης, με πεντακόσια άτομα περίπου, έγινε πορεία στο υπουργείο δικαιοσύνης και τελείωσε στη πλατεία Εξαρχείων.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Δηλώνουμε τη συμπαράστασή μας στους Γερ. Μπουκουβάλα, αγγελιώ Βογιατζή, Κλ. Σμυρναίο, Χριστ. Μαρίνο. Καταγγέλλουμε τις αστυνομικές μεθοδεύσεις που με εξιλαστήρια θύματα τους τέσσερις επιχειρούν την συντήρηση και αναπαραγωγή του κλίματος «τρομοκρατορολαγνείας» και την ποινικοποίηση κοινωνικών και πολιτικών πρακτικών.

Θεωρούμε ότι όλη αυτή η κατασταλτική επιχείρηση του στρατηγού Δροσσιγιάννη και των επιτελών του δεν θίγει μόνο τους τέσσερις φυλακισμένους ή έστω κάποιους συγκεκριμένους ιδεολογικούς και πολιτικούς χώρους. Αφορά και όλες εκείνες τις κοινωνικές κατηγορίες, πολιτικές δυνάμεις και συλλογικότητες που δεν είναι διατεθειμένες να υποκύψουν σε «κοινωνικά συμβόλαια» ή «εθνικούς διαλόγους» και αγωνίζονται εδώ και τώρα για τα δικαιώματά τους. Η

κατασκευή ενόχων, η ποινικοποίηση των προσωπικών σχέσεων, τα «ακουμπήματα» και οι «συνδέσεις» είναι προσφιλείς μέθοδοι της ελληνικής αστυνομίας από την εποχή των κ.κ. Γρίκα και Μπάλκου. Όμως, όπως και τότε, έτσι και τώρα ελπίζουμε ότι θα αποδειχτούν σαφές και θα δοθεί τέλος στην φυλάκιση και την σκευωρία των τεσσάρων αγωνιστών. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΡΙΣΤΕΡΑ ΚΚΕσωτ. - ΑΝΑΝΕΩΤΙΚΗ ΑΡΙΣΤΕΡΑ ΕΚΟΝ ΡΗΓΑΣ ΦΕΡΡΑΙΟΣ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΗ ΑΝΑΓΕΝΝΗΣΗ Κ.Ο. ΜΑΧΗΤΗΣ ΟΜΑΔΑ ΣΥΝΤΡΟΦΩΝ ΑΚΡΑΣ ΑΡΙΣΤΕΡΑΣ ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ ΕΝΑΛΛΑΚΤΙΚΗ ΚΙΝΗΣΗ ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΣΟΣΙΑΛΙΣΤΩΝ ΡΗΞΗ ΤΟ ΦΑΣΜΑ ΤΟΥ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΥ ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΜΟΥ ΜΑΡΞΙΣΤΙΚΗ ΣΥΣΠΕΙΡΩΣΗ

Τα γεγονότα που διαδραματίστηκαν στην Καλογρέζα, αλλά και οι συλλήψεις και οι φυλακίσεις, που επακολούθησαν, εντάσσονται, προφανώς, σε ένα γενικότερο πλαίσιο.

Το παγκόσμιο σύστημα κυριαρχίας οργανώνει τον ολοκληρωτικό έλεγχο της κοινωνίας απ' το κράτος. Και σίγουρα, οι επιδιώξεις του Κεφάλαιου και του Κράτους, περνάνε μέσα απ' την εξόντωση των κοινωνικών αντιστάσεων.

Έτσι, λοιπόν, η σκευωρία, η οποία διαμορφώθηκε σε βάρος μιας χαρακτηριστικής, αξονικά, στις ελλαδικές ιδιαιτερότητες, ως εξής:

α) Προσπάθεια του Ελληνικού κράτους να επιδείξει στους Αμερικάνους αποτελεσματικότητα στον τομέα της εξάρθρωσης των ελληνικών ένοπλων οργανώσεων.

β) Ανάκτηση του χαμένου κύρους της Ε.Λ.Α.Σ. Η εκτέλεση του Μιχάλη Πρέκα επιβεβαίωσε την ισχύ του κράτους. Ενώ ταυτόχρονα η σύλληψη και η φυλάκιση των τεσσάρων αναρχικών ανέδειξε το: ΘΑΝΑΤΟΣ & ΦΥΛΑΚΗ για τους αντιστεκόμενους, ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΥΠΟΤΑΓΗ

για τους υπολοίπους.

Έτσι, λοιπόν, η κατασκευή ενός αποτυπώματος για τον Γ. Μπουκουβάλα και ενός χειρόγραφου της Βογιατζή στα Σεπόλια ως τεκμήρια ενοχής δεν αποτελούν παρά την επιβεβαίωση των πιο πάνω αιτιάσεων.

Αναδεικνύοντας ότι η μόνη ενοχή τους είναι η προσωπικότητα και η αυθεντικότητα τους.

Ενώ ταυτόχρονα αυτό, που τους «καταγράφει» ως «υποτιθέμενους τρομοκράτες» είναι το ρηθικέλευθο πλέγμα των κοινωνικών σχέσεων.

Όσον αφορά την διόγκωση του κατηγορητηρίου για τον Χριστόφορο Μαρίνο και για μένα — δεν αναδεικνύεται τίποτε άλλο, παρά το πως μια απλή ποινική παραβατικότητα (απόπειρα κλοπής μιας μοτοράδας) ανάγεται σε ένοπλη δράση.

Οι κατασταλτικοί μηχανισμοί πειραματίζονται με την «ανασθητοποίηση» των κοινωνικών δυνάμεων. Σε μας απομένει να αποδείξουμε, ότι η επιθυμία μας για ζωή, δεν προσαρμόζεται στην φρίκη της καθημερινής πραγματικότητας.

Κλέαρχος Σμυρναίος

— Την ίδια μέρα έγινε στη Θεσσαλονίκη συγκέντρωση συμπαράστασης στη Καμάρα και πορεία στο Κέντρο της Πόλης, ύστερα από πρωτοβουλία της Ένωσης Αναρχικών Θεσσαλονίκης.

— Τη Καθαρή Δευτέρα, 22 Φλεβάρη δεκάδες σύντροφοι πήγαν στις φυλακές Κορυδαλλού και με συνθήματα και πέταγμα χαρταετών, μετά από αφίσα - κάλεσμα, εκδήλωσαν την άμεση αλληλεγγύη τους στους 4 φυλακισμένους αναρχικούς.

Η καταστολή, επιδεικνύοντας πιο αποκάλυπτα και θεαματικά από κάθε άλλη φορά, το ξεκάθαρο φρικαλέο, δολοφονικό της πρόσωπο, εκτελεί το Μιχάλη Πρέκα, παρουσία μάλιστα της τηλεόρασης και του ραδιοφώνου, δείχνοντάς μας έτσι, ότι δε φοβάται τίποτα και κανέναν. Σκοτώνει όποτε θέλει κι όποιον θέλει αφηφώντας την οποιαδήποτε αντίδραση που ίσως μπορεί να προέλθει.

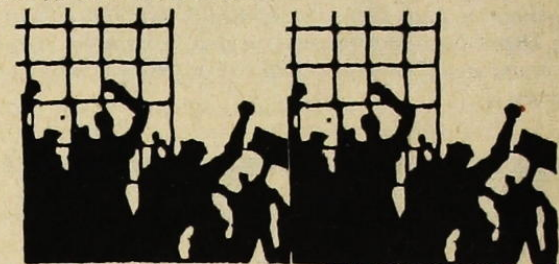
Είναι πράγματι η σήψη της κοινωνίας μας τόσο προχωρημένη; Κυριάρχησαν τελικά, ο γενικευμένος χαφιεδισμός, η παθητικοποίηση, η πλήρης υποταγή στα ρομποτοποιημένα πρότυπα; Απευθύνονται στον κάθε σύντροφο, στον κάθε πυρήνα αντίστασης, στον κάθε σκεπτό-

μενο άνθρωπο: Θ' αφήσουμε εντέλει τη μπότα του εξουσιασμού να θριαμβολογεί μετά από κάθε καινούρια δολοφονία; Θα δεχτούμε να παίξουμε το ρόλο που μας προορίζει το σύστημα: ρόλο ενός ανθρωποειδούς παραγωγού - καταναλωτή; Είναι επιτακτική ανάγκη η συσπείρωση και η ολομέτωπη αντίστασή μας σ' ό,τι καταδυναστεύει και διαβρώνει την ανθρώπινη ύπαρξη.

Ας δείξουμε χαιρέκακα σ' αυτούς που νομίζουν ότι μπορούν να διαχειριστούν τις τύχες μας, πόσο έξω πέφτουν.

Χαιρετίζω την αποψινή συγκέντρωση.

Χριστόφορος Μαρίνος

«Μόνο εμείς μπορούμε να τους πετάξουμε στα μούτρα τη σανίδα με το υποτιθέμενο αποτύπωμα, που την περιφέρουν στ' ανακριτικά γραφεία σαν νάταν η Παναγία της Τήνου.

Μόνο εμείς μπορούμε να τους διαβεβαιώσουμε πως δεν θα γίνουνε θύματα στα παζαρέματά τους με τους υπερατλαντικούς συμμάχους τους ή οποιαδήποτε άλλα κέντρα.

Εμείς μπορούμε να τους υπενθυμίσουμε πως τα «Ανθρώπινα δικαιώματα» που τα περιφέρουν σε συσκέψεις τυράννων και εγκληματιών διεθνούς ακτινοβολίας, είναι κατακτήσεις δικών μας επαναστάσεων κι όσο κι αν προσπαθούν δεν πρόκειται να τους τα εμπιστευτούμε.

Εμείς μπορούμε να τους ξαναθυμίσουμε πως η αντίσταση στις λογής-λογής τυραννίες είναι παράδοση για τον τόπο τούτο.

Εμείς μπορούμε να τους διαμηνύσουμε πως δεν είναι η θέλησή μας, αλλά η ανοχή μας που τους αφήνει να μας κυβερνούν.

ΕΜΕΙΣ ΤΟΥΣ ΛΕΜΕ ΠΩΣ ΕΙΜΑΣΤΕ Η ΠΡΟΖΥΜΗ ΤΗΣ ΠΑΝΑΘΩΡΩΠΙΝΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑΣ ΠΟΥ ΘΑ ΕΥΤΥΧΗΣΕΙ ΝΑ ΖΗΣΕΙ ΕΝΑΝΤΙΑ ΚΙ ΕΞΩ ΑΠΟ ΤΗΝ ΒΑΡΒΑΡΟΤΗΤΑ ΤΟΥΣ.

Σ' όλους τους αγαπημένους μου άγνωστους που συμπαραστέκονται στέλνω τη χαρά και την εκτίμησή μου και τους διαβεβαιώ ΠΩΣ Η ΥΠΑΡΞΗ ΤΟΥΣ ΑΠΟΤΕΛΕΙ ΕΙΓΤΥΗΣΗ ΚΑΙ ΔΙΣΙΔΟΔΕΙΑ ΓΙΑ ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ ΤΗΣ ΚΟΙΝΩΝΙΑΣ ΜΑΣ.

Τους επώνυμους των κομμάτων και των οργανώσεων που μπορούν να ευαισθητοποιούνται με τέτοιες υποθέσεις εκφράζω τις ευχαριστίες μου και ομολογώ πως ΕΙΝΑΙ ΑΥΤΟΙ ΠΟΥ ΜΠΟΛΙΑΖΟΥΝ ΜΕ ΤΟΝ ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΟ ΤΟΥΣ ΑΝΘΡΩΠΙΣΜΟ ΤΑ ΚΟΜΜΑΤΑ ΑΥΤΑ ΚΑΙ ΤΙΣ ΟΡΓΑΝΩΣΕΙΣ.

Σε όλους, τέλος, τους συντρόφους μου εύχομαι κουράγιο και δύναμη γιατί σ' αυτούς θα πέσει το μεγαλύτερο βάρος του αγώνα για την υπεράσπιση τόσο τη δική μου όσο και των άλλων φυλακισμένων συντρόφων.»

Με όλη μου την αγάπη
Μάκης Μπουκουβάλας

— Στις 28 Φλεβάρη, στις 10.30 το πρωί της Κυριακής, έγινε στο Κινηματογράφο 'Αντζελα, στα Πατήσια, εκδήλωση αλληλεγγύης στους 4 συντρόφους, όπου προβλήθηκε και η ταινία «Λευκά Κελιά» σχετική με την υπόθεση των 4 φυλακισμένων της RAF, Μπόσαντερ, Έολιν, Ράσπε, Μόιχοφ.

Στην εκδήλωση, που διοργανώθηκε από το Αντιεξουσιαστικό Στέκι Α. Πατησίων, μίλησε εκπρόσωπος της Επιτροπής Κοινωνικών και Πολιτικών Δικαιωμάτων, και της Ένωσης Αναρχικών.

Στο κείμενο, που διαβάστηκε από το στέκι των Α. Πατησίων αναφέρεται μεταξύ άλλων.

στη σελ. 7

ΕΚΔΗΛΩΣΗ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΝ ΚΡΑΤΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΟΛΗ (προβολή ταινίας — συζήτησης)

ΣΥΜΠΑΡΑΣΤΑΣΗ ΣΤΟΥΣ 4 ΑΝΑΡΧΙΚΟΥΣ ΚΡΑΤΟΥΜΕΝΟΥΣ

ΣΤΕΚΙ ΑΝΘ ΠΑΤΗΣΙΩΝ